

## Nr 181.

*Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående reglering av löneförhållandena för befattningshavare vid lots- och fyrstaten m. m.; given Stockholms slott den 10 mars 1922.*

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla de förslag, om vilkas avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

**GUSTAF.**

*C. E. Svensson.*

*Utdrag av protokollet över handelsärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 10 mars 1922.*

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, LINDERS, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för handelsdepartementet, statsrådet Svensson, anför:

Vid tiden för avlåtandet av 1922 års statsverksproposition bedrevs efter av Kungl. Maj:t den 19 augusti 1921 meddelat uppdrag av lotsstyrelsen med biträde av två lönesakkunniga arbete med utredning av frågan rörande ny definitiv lönereglering för personalen å lots- och fyrinrättningens lokalstater. Då det syntes antagligt, att förslag i ämnet skulle föreligga i sådan tid, att ärendet kunde underställas den nu pågående riksdagen, beslöt Kungl. Maj:t, såsom framgår av det vid nämnda

*Infledning.*

*Bihang till riksdagens protokoll 1922. 1 saml. 154 häft. (Nr 181.)*

statsverksproposition fogade utdraget av statsrådsprotokollet över handelsärenden, punkten 17 under tionde huvudtiteln, föreslå riksdagen att, i avbidan på den proposition i ämnet, som kunde varda riksdagen förelagd, för tiden 1 januari—30 juni 1923 allenast beräkna det ordinarie förslagsanslaget till lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna med ett till 3,200,000 kronor preliminärt upptaget belopp.

Sedan lotsstyrelsen och de lönesakkunniga med utlåtande den 25 februari 1922 överlämnat ett till trycket befordrat betänkande med utredning och förslag rörande lönereglering för befattningshavare vid lots- och fyrstaten m. m., får jag nu för Kungl. Maj:t anmäla detta ärende ävensom frågan om lots- och fyrinrättningens behov av anslag för budgetperioden 1 januari—30 juni 1923, därvid jag till en början tillåter mig erinra om följande.

Vid föredragning den 7 januari 1921 av frågorna rörande regleringen för år 1922 av utgifterna under riksstatens tionde huvudtitel framhöll min företrädare i ämbetet, att definitiv lönereglering i anslutning till de vid kommunikationsverken tillämpade nya avlöningsprinciperna borde, så fort ske kunde, komma till stånd för, bland andra, personalen vid lots- och fyrinrättningen. Han tillade emellertid, att, då löneregleringsfrågan för lotspersonalens vidkommande i viss mån sammanhänge med de den 22 september 1917 tillkallade lotsförfattningskommitterades arbete, utredning i lönefrågan icke syntes böra igångsättas, förrän kommitterades arbete avslutats.

Sedan kommitterade den 23 mars 1921 inkommit med slutligt betänkande samt infortrade yttranden däröver avgivits, anmälde min nyssnämnde företrädare den 19 augusti 1921 betänkandet för Kungl. Maj:t, och angav han i yttrande till statsrådsprotokollet sin ställning till de i betänkandet framlagda huvudförslagen. Samtidigt upptog han till behandling frågan om lönereglering för personalen vid lots- och fyrinrättningen, därvid han i huvudsak anförde följande.

Det förhölle sig visserligen beträffande en personalgrupp, nämligen lotsarna, så, att dessa enligt gällande bestämmelser åtnjöte icke blott avlöning med vissa i stat uppförda belopp utan jämväl ägde sig emellan fördela 40 procent av de till respektive lotsplatser inflytande lotsavgifterna. En ändring i systemet för lotsavgifternas utgörande kunde sålunda tänkas komma att påverka storleken av de s. k. lotslotterna och därmed också lotsarnas totalinkomster. Emellertid vore att märka, att något dylikt icke av lotsförfattningskommitterade ifrågasatts. Tvärtom hade kommitterade uttryckligen uttalat sig för, att en av deras förslag

föranledd minskning i lotsningsfrekvensen skulle kompenseras genom höjning av lotstaxorna. Under sådana omständigheter och då den löne-reglering för lotspersonalen, varom nu vore fråga, givetvis icke skulle avse annat än att, i likhet med vad som redan skett eller komme att ske beträffande övriga personalgrupper i statens tjänst, anpassa lotsarnas i stat uppförda avlöningsförmåner efter de nya lönerogleringsprinciperna, syntes ifrågavarande regleringsspörsmål kunna lösas oberoende av de frågor, som berördes i lotsförfattningskommitterades betänkande. Med hänsyn härtill ävensom till angelägenheten av att en enhetlig, lots- och fyrinrättnings hela personal omfattande löneroglering vid 1922 års riksdag komme till stånd, borde den för ändamålet erforderliga utredningen omedelbart igångsättas.

För utredningen ansåg departementschefen böra gälla samma direktiv, som givits åt lönerogleringskommittén, då kommittén den 3 december 1920, på föredragning av chefen för finansdepartementet, erhöi i uppdrag att utarbeta förslag till ny definitiv löneroglering för befattningshavare vid vissa grenar av den civila statsförvaltningen. Nämnda direktiv inneburo, *dels* att utredningen i huvudsak skulle inskränka sig till rent lönetekniska spörsmål och sålunda i regel icke beröra frågor av organisatorisk natur, *dels* att det för kommunikationsverken gällande avlöningssystemet borde tjäna till ledning vid utredningsarbetet, varigenom man komme att utgå från det prisläge, som, att döma av stegringen i levnadskostnaderna under åren närmast före världskriget, skulle under normala förhållanden varit rådande i början av 1920-talet, *dels* att dyrtidstillägg å avlöningarna borde utgå efter motsvarande grunder som vid kommunikationsverken, *dels ock* att vid utredningen borde tagas under överbvägande, i vilken utsträckning mot lönerogleringen svarande åtgärder borde vidtagas beträffande pensioneringen.

På departementschefens hemställan uppdrog därefter Kungl. Maj:t åt lotsstyrelsen att med biträde av två lönetekniskt sakkunniga personer jämte en sekreterare, vilka Kungl. Maj:t, på framställning av lotsstyrelsen, ville förordna, skyndsamt, i enlighet med de av departementschefen angivna riktlinjerna, verkställa utredning och framlägga förslag till reglering av avlöningsförmånerna för personalen vid lots- och fyrinrättningen med undantag av lotsstyrelsen, för vilken senare, i likhet med övriga centrala ämbetsverk, löneroglering redan genomförts för tiden från och med den 1 januari 1922.

Därefter förordnade Kungl. Maj:t, på framställningar av lotsstyrelsen, *dels* den 30 september och den 4 november 1921 ledamoten av riksdagens första kammare, redaktören N. August Nilsson i Kabbarp

och byråchefen i fångvårdsstyrelsen Elis Theodor Sidenbladh att i egen-  
skap av sakkunniga biträda lotsstyrelsen vid ifrågavarande utredning,  
*dels ock* nämnda den 30 september andre kanslissekreteraren i handels-  
departementet Karl Lindström att tjänstgöra såsom sekreterare vid ut-  
redningen.

Utredningsarbetet, som omedelbart igångsattes inom lotsstyrelsen,  
fortgick under år 1921 med sammanträden mellan lotsstyrelsen in pleno  
och de lönesakkunniga, varjämte dels ombud för lots- och fyrpersonalen  
bereddes tillfälle att framföra sina önskemål, dels ock besök avlades,  
förutom å lotskaptensexpeditionen i Stockholm, jämväl å lotskaptens-  
expeditionen och lotskontoret i Göteborg samt å Vinga lotsuppassnings-  
ställe och Vinga fyrplats.

Sedermera tillkallade jag, jämlikt bemyndigande den 13 januari  
1922, lotskaptenen i västra lotsdistriktet O. H. Stenberg, ombudsmannen  
i lotsförbundet J. H. Bent, fyrmästaren å fyrskeppet Grundkallen C. J.  
Gräsman samt fyrmästaren å Segerstads fyr C. G. Hagström att såsom  
representanter för vederbörande personalgrupper såsom sakkunniga bi-  
träda vid lönerogleringsarbetet, med rätt för dem att, utan att deltaga i  
besluten, få avvikande meningar antecknade till protokollet.

Lots-  
styrelsens  
och de löne-  
sakkunnigas  
förslag.

Såsom jag förut nämnt, hava nu lotsstyrelsen och de lönesakkunniga  
med skrivelse den 25 februari 1922 överlämnat betänkande rörande löne-  
reglering för befattningshavare vid lots- och fyrstaten m. m., vid vilket  
betänkande fogats protokollsutdrag, innefattande av vissa bland personal-  
representanterna avgivna särskilda yttranden i ärendet.

Förutom förslag till löneroglering för befattningshavarna vid lots-  
och fyrinrättningens lokalstater — vilka stater jag i likhet med lots-  
styrelsen och de lönesakkunniga vill sammanföra till en stat med be-  
nämning lots- och fyrstaten — innehåller det nu föreliggande betänkandet  
av motivering åtföljt förslag till provisoriskt ordnande från och med år  
1923 av pensionsförhållandena för ifrågavarande personal, vilket förslag  
avfattats i huvudsaklig överensstämmelse med grunderna för de provi-  
soriska pensionsregleringar, som ägt rum i samband med 1921 års löne-  
regleringar. Bestämmelserna rörande pensionsregleringen hava i be-  
tänkandet sammanförts i ett »förslag till kungörelse med bestämmelser  
för ordinarie tjänstemän vid lots- och fyrstaten i fråga om rätt till pen-  
sion». Till detta förslag, över vilket statskontoret avgivit infordrat ut-  
låtande, torde jag framdeles få återkomma, i samband med att vissa i  
betänkandet jämväl tillstyrkta ändringar i 5 § av lagen den 11 oktober

1907 angående civila tjänstnehavares rätt till pension av chefen för finansdepartementet för Kungl. Maj:t anmälas.

Innan jag ingår på en närmare redogörelse för och ställningstagande till det nu föreliggande förslaget till lönereglering för befattningshavare vid lots- och fyrstaten, anser jag mig böra erinra därom, att anslagen till samtliga till lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna hörande stater äro i riksstaten sammanförda i ett gemensamt anslag. På grund härav innefattar förutnämnda, i 1922 års statsverksproposition för första halvåret 1923 beräknade förslagsanslag å 3,200,000 kronor icke blott anslag till avlönande av befattningshavare vid lots- och fyrstaten, utan även anslag till avlöningsstaten för lotsstyrelsen, till övergångs- och indragningsstat för lots- och fyrstaten, till pensionsstat för lotsstyrelsen samt lots- och fyrstaten samt till omkostnadsstat för lots- och fyrinrättningen. Frågan om anslagsbehovet under första halvåret 1923 för samtliga nu nämnda ändamål ämnar jag upptaga till behandling efter det föreliggande löneregleringsförslaget.

Vad nu detta sistnämnda förslag beträffar, vill jag redan från början tillkännagiva, att jag kunnat i allt väsentligt godtaga detsamma. Min framställning i ämnet kommer därför att nära ansluta sig till vad lotsstyrelsen och de lönesakkunniga i betänkandet anført. För närmare kännedom om innehållet i de av vissa personalrepresentanter avgivna särskilda yttrandena tillåter jag mig hänvisa till det vid betänkandet fogade protokollsutdraget.

Jag övergår härefter till en kortfattad redogörelse för de nuvarande avlönings- och organisationsförhållandena inom verket.

Jämlikt Kungl. Maj:ts bemyndigande tillkallade dåvarande chefen för sjöförsvarsdepartementet den 18 oktober 1912 sakkunniga för att inom departementet biträda med utredning och avfattande av förslag beträffande lönereglering för lotsstyrelsen och lotsverket jämte i samband därmed stående frågor. Ifrågavarande sakkunniga (lotsverkets löneregleringskommission) avgåvo den 15 mars 1913 tryckt betänkande i ämnet, innefattande jämväl förslag till pensionsreglering. Sedan vissa yttranden infordrats över betänkandet samt departementschefen, med hänsyn till att därvid delvis nya synpunkter och uppslag i frågan framkommit, anlitat biträde av ytterligare sakkunniga, avlät Kungl. Maj:t till 1914 års senare riksdag proposition, nr 228, angående anslag till

1914 års  
lönereglering.

lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna m. m., vilken proposition bland annat innefattade förslag till löneroglering för personalen. Propositionen blev av riksdagen i huvudsak bifallen.

Nu förevarande utredning har i stort sett utgått från den vid 1914 års löneroglering genomförda organisationen. Beträffande tidigare gällande organisations- och avlöningsförhållanden torde få hänvisas till den redogörelse härför, som finnes intagen i det vid Kungl. Maj:ts berörda proposition fogade utdrag av statsrådsprotokollet.

*Nuvarande  
organisation  
m. m.*

Överinseendet över lotsverket (lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna) utövas av lotsstyrelsen, och regleras förhållandena mellan sjöfarten och lotsverket huvudsakligen genom förordningen den 15 februari 1881 angående lotsverket med i nämnda förordning senare vidtagna ändringar.

Med avseende å de särskilda lots- och fyrplatserna samt livräddningsstationerna för skeppsbrutna äro rikets kuster och närliggande farvatten enligt kungl. brev den 30 september 1904 från och med år 1905 indelade i sex lotsdistrikt, vart och ett under befäl av en lotskapten, som lyder omedelbart under lotsstyrelsen. De olika distrikten äro följande (platsen för vederbörande lotskaptensexpedition anges inom parentes):

*Övre norra lotsdistriktet*, omfattande kusterna vid Bottniska viken av Norrbottens och Västerbottens län (Umeå);

*Nedre norra lotsdistriktet*, omfattande kusterna vid Bottenhavet av Västernorrlands, Gävleborgs och Uppsala län samt av Stockholms län intill Väddö sockens norra gräns (Gävle);

*Mellersta lotsdistriktet*, omfattande Stockholms skärgård med tillhörande kuster från Väddö sockens norra gräns till gränsen mellan Bälinge och Tystberga socknar i Södermanlands län, sjöarna Mälaren och Hjälmaren samt därmed sammanhängande vattenvägar ävensom Gottland och kringliggande öar (Stockholm);

*Östra lotsdistriktet*, omfattande kusterna vid Östersjön från gränsen mellan Bälinge och Tystberga socknar i Södermanlands län till gränsen mellan Kristianopels och Torhamns socknar i Blekinge län, sjön Vättern, Östgöta kanal och därmed sammanhängande vattenvägar samt ön Öland (Kalmar);

*Södra lotsdistriktet*, omfattande kusterna vid Östersjön, Öresund och Kattegat av Blekinge län från gränsen mellan Kristianopels och Torhamns socknar samt av Kristianstads och Malmöhus län (Malmö);

*Västra lotsdistriktet*, omfattande kusterna vid Kattegatt och Skage-

rack av Hallands samt Göteborgs och Bohus län, sjön Vänern, Västgöta kanal och övriga med Vänern sammanhängande vattenvägar (Göteborg).

Från lotsstyrelsens överinseende äro undantagna lotsningarna å Vänern samt å Trollhätte kanal. Den förra lotsningen regleras av Vänerns seglationsstyrelse och den senare står under vattenfallsstyrelsens omvårdnad.

Avlöningsförhållandena för de olika personalgrupperna vid lotsverket, med undantag av lotsstyrelsen, vilken i likhet med övriga centrala ämbetsverk nyreglerats från och med år 1922, äro — bortsett från att under senare år i viss utsträckning utgått tillfällig löneförbättring och dyrtidstillägg — i huvudsak sådana de, på framställning av Kungl. Maj:t, fastställdes av 1914 års senare riksdag att gälla från och med år 1915. Den väsentligaste förändring, som då genomfördes, bestod däri, att lotspersonalen, vilken tidigare icke åtnjutit någon fast avlöning från staten utan ägt uppbära och sig emellan fördela de jämlikt fastställd lotsledsförteckning efter olika taxor utgående avgifterna för verkställd lotsning, de s. k. lotspenningarna, tillförsäkrades vissa fasta avlöningsförmåner å ordinarie stat. I samband därmed föreskrevs emellertid, att personalen ägde åtnjuta 40 % av de vederbörande lotsplats tillfallande lotspenningarna, under det att återstoden skulle tillfalla statsverket.

Ehuru lotsverkets organisation och avlöningsförhållandena därstädes, sedan Kungl. Maj:t år 1914 fastställde stater för verket, med undantag för lotsstyrelsen undergått endast smärre förändringar, har emellertid den omständigheten, att beloppen av vissa i staterna uppförda särskilda anslag vid olika tillfällen i betydande mån ändrats, föranlett fastställandet av en del nya stater, nämligen avlöningsstat för befälet vid lotsverket senast år 1919, avlöningsstat för lotspersonalen senast år 1921, avlöningsstat för fyrpersonalen senast år 1921, avlöningsstat för personalen vid livräddningsanstalterna senast år 1915 samt omkostnads- och pensionsstater senast år 1921. Den år 1914 fastställda övergångs- och indragningsstaten har successivt minskats till följd av vissa i densamma upptagna personers avgång. Oförändrade sedan löneregleringen äro avlöningsstaten för personalen å lotsverkets ångfartyg samt staten för lotsverkets undervisningsanstalter (de s. k. lotsbarnskolorna).

Med föranledande av den år 1914 beslutade löneregleringen utfärdade Kungl. Maj:t *dels* den 1 oktober 1914 kungörelse angående villkor och bestämmelser för åtnjutande av de i staterna för befälet vid lotsverket, för lotspersonalen, för fyrpersonalen och för personalen å lotsverkets ångfartyg upptagna avlöningsförmåner (nr 270), *dels ock* den 23

december 1914 förnyat tjänstgöringsreglemente för lotsverket (nr 442), i vilket reglemente sedermera vidtagits vissa ändringar och tillägg genom kungörelse den 23 december 1915 (nr 553).

*Allmänna  
principer för  
löne reglerin-  
gen.*

I enlighet med de för utredningen givna direktiven hava lotsstyrelsen och de lönesakkunniga vid utarbetandet av sitt förslag till löne reglering för befattningshavare vid lots- och fyrstaten sökt inpassa de olika personalgrupperna i det vid kommunikationsverken samt statsdepartementen med flera verk gällande avlöningssystemet. Då det emellertid visat sig erforderligt att hava tillgång till vissa mellangrader mellan en del av de i löneplanerna för nämnda verk upptagna lönegrader och då jämväl i övrigt ett stort antal avvikelser från de i avlöningsreglementena för sagda verk upptagna stadganden befunnits påkallade, har det synts lotsstyrelsen och de lönesakkunniga nödvändigt att för nu ifrågavarande personal uppgöra förslag till ett särskilt avlöningsreglemente, vilket dock så nära som möjligt ansluter sig till nyssnämnda reglementen.

För egen del vill jag i nu förevarande avseende uttala, att, ehuru det givetvis varit önskvärt, att lots- och fyrpersonalen kunnat direkt inordnas under något av de redan utfärdade nya avlöningsreglementena, jag likväl efter noggrant övervägande funnit mig — med hänsyn till de i åtskilliga hänseenden för lotsverket säregna förhållandena och den mångfald ändringar i och tillägg till dessa avlöningsreglementen, som ett inordnande däri av lots- och fyrpersonalen skulle hava föranlett — böra ansluta mig till den ståndpunkt, som av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga intagits.

Jag skall nu till behandling upptaga varje personalgrupp för sig.

**Lotsbefälet.**

Lotsbefälet utgöres av, förutom lotskaptenerna, vilka — enligt vad förut är nämnt — förestå de olika lotsdistrikten, en lotslöjtnant i varje distrikt med undantag av det mellersta, där två lotslöjtnanter finnas med placering en i Stockholm och en i Visby.

Lotskaptenerna i mellersta, södra och västra distrikten åtnjuta i lön och tjänstgöringspenningar en var 5,200 kronor, varjämte lotskaptenen i mellersta distriktet (Stockholm) är tillförsäkrad ett ortstillägg å 400 kronor. Lotskaptenerna i övre norra, nedre norra och östra distrikten äga i lön och tjänstgöringspenningar uppbära 4,800 kronor. Samtliga lotskaptenar kunna därjämte erhålla ålderstillägg efter respektive 5, 10 och 15 år, vart och ett å 500 kronor. I tillfällig löneförbättring utgår



till lotskaptenen i Stockholm 950 kronor samt till övriga lotskaptenar 900 kronor.

Lotslöjtnanterna hava en var i lön och tjänstgöringspenningar tillhopa 3,200 kronor, vartill för lotslöjtnanten i Stockholm kommer ett ortstillägg å 250 kronor. Lotslöjtnanterna äga därjämte åtnjuta ålders- tillägg i likhet med lotskaptenerna. Såsom tillfällig löneförbättring upp- bär lotslöjtnanten i Stockholm 800 kronor och övriga lotslöjtnanter 750 kronor.

Vid lotskaptensexpeditionerna äro för expeditionsgöromål anställda manliga och kvinnliga biträden, vilka emellertid icke äro uppförda å ordinarie stat utan avlönas från ett under avlöningsstaten för lotsbefälet uppfört särskilt anslag.

Lotsstyrelsen och de lönesakkunniga anföra:

»I fråga om lotsdistriktens indelning samt lotsbefälets antal och fördelning mellan de olika distrikten anse sig lotsstyrelsen och de löne- sakkunniga sakna anledning föreslå någon förändring i nu gällande för- hållanden.

*Lotsstyrelsen  
och de löne-  
sakkunniga.*

Beträffande därefter frågan om befälets avlöningsförmåner finnes visserligen på grund av lotsverkets civila natur ingen direkt anledning att vid den lönereglering för verket, vilken nu är avsedd att genom- föras, taga hänsyn till de avlöningar, som från och med år 1922 till- lämpas vid marinen. Då emellertid lotsbefälet hittills i allmänhet plägat rekryteras från flottans officerskår samt det på grund av lotsbefälets arbetsuppgifter fortfarande måste anses önskvärt, att vid verket må kunna fästas yngre, dugliga sjöofficerare, torde vid löneregleringen viss hänsyn böra tagas till de vid flottan gällande nya avlöningarna. För att möjliggöra en dylik rekrytering torde nämligen med avseende å den omständigheten, att en officer, som inträder i lotsverkets tjänst såsom lotslöjtnant, efter utnämning till lotskapten i regel icke kan på- räkna någon ytterligare befördran, avlöningsförmånerna för lotsbefälet böra så avvägas, att en övergång från flottan till lotsverket icke blir ekonomiskt ofördelaktig.

Vad då lotskaptenerna beträffar, må till en början erinras, att — fränsett ortstillägget för lotskaptenen i Stockholm — lotskaptenerna i mellersta, södra och västra distriktet med hänsyn till tjänstgörings- förhållandena åtnjuta något högre avlöning än lotskaptenerna i övre norra, nedre norra och östra distriktet. En dylik åtskillnad synes även för framtiden böra bibehållas. För de lotskaptenar, som sålunda åtnjuta lägre avlöning, har lotsstyrelsen och de lönesakkunniga ansett en place-  
*Bihang till riksdagens protokoll 1922. 1 saml. 154 häft. (Nr 181.)*

ring i 16:e lönegraden enligt kommunikationsverkens löneplan vara befogad. De till den andra gruppen nu hänförliga lotskaptenerna synas skäligen böra placeras i närmast högre lönegrad eller den 17:e enligt kommunikationsverkens löneplan. Det torde böra erinras, att till 16:e lönegraden vid kommunikationsverken hänföras exempelvis baningenjör och trafikinspektör samt till 17:e lönegraden förste baningenjör och förste trafikinspektör vid statens järnvägar, vilka samtliga i regeln äro sektionföreståndare.

Lotslöjtnanterna, vilka biträda lotskaptenerna med dem åliggande göromål och vid förfall för dessa senare inträda såsom deras ställföreträdare, torde lämpligen böra inordnas i 12:e lönegraden enligt kommunikationsverkens löneplan. Till 12:e lönegraden vid kommunikationsverken hänföras exempelvis ingenjörsassistent vid telegrafverket samt underingenjör och underinspektör vid statens järnvägar.

I detta sammanhang torde med anledning av framställning från lotsbefälets sida böra upptagas frågan om förändrade benämningar å de hittillsvarande befattningarna såsom lotskapten och lotslöjtnant. Vid granskning av olika förslag till förändrad benämning för lotskaptenerna har den av vissa lotskapteners föreslagna titeln 'distriktschef' syns på ett lämpligt sätt avpassad efter vederbörandes såväl befälsställning som verksamhetsområde. Titeln lotslöjtnant torde med hänsyn till sådan befattningshavares ofta förekommande tjänstgöring såsom befälhavare å chefsångare kunna utbytas mot förslagsvis 'distriktskapten'.»

Departements-  
chefen.

De av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga framhållna synpunkterna beträffande lotsbefälets arbetsuppgifter och rekrytering synas mig motivera ett uppförande av befattningarna i de föreslagna lönegraderna. Beträffande de ifrågasatta nya tjänstetitlarna för befälet har jag hyst tvekan om lämpligheten av att frångå vad i dylikt hänseende nu gäller men dock icke velat motsätta mig det förslag, varom lotsstyrelsen och de sakkunniga enat sig. Jag vill i detta sammanhang särskilt understryka, att vid uppdelningen av distriktschefsbefattningarna i två grupper med något olika avlöning men med samma tjänsteställning hänsyn tagits såväl till de för närvarande fastställda avlöningarna som till arbetets omfattning i de olika distrikten.

Personalen å  
distrikts-  
expeditionerna.

Uti avlöningsstaten för lotsbefälet finnes uppfört ett bestämt anslag till ersättning åt skrivbiträden och vaktmästare å lotskaptensexpeditionerna. Ifrågavarande anslag, som vid 1914 års lönereglering fastställdes till 9,400 kronor, har sedermera genom beslut av 1919 års

riksdag höjts till 17,100 kronor. Från anslaget hava utgått särskilda arvoden, avpassade efter vederbörande expeditioners arbetsbörd och den å expeditionerna tjänstgörande personalens kvalifikationer. Å arvodena har förutom dyrtidstillägg under de senaste åren utgått tillfällig löneförbättring enligt de för extra personal fastställda grunder.

För närvarande äro å expeditionerna anställda: i Umeå ett kvinnligt och ett manligt biträde, i Gävle två kvinnliga biträden, i Stockholm ett kvinnligt och ett manligt biträde, i Kalmar ett manligt biträde, i Malmö två manliga biträden samt i Göteborg två manliga biträden. Därjämte utgår ersättning till vaktmästarbiträde å vardera av expeditionerna i Umeå och Malmö.

Tillika torde böra uppmärksammas, att två ordinarie befattningshavare vid fyrstaten, de s. k. förrådsmästarna, hava sin huvudsakliga tjänstgöring förlagd till lotskapensexpeditionerna i Stockholm och Göteborg.

Lotsstyrelsen och de lönesakkunniga anföra:

»För verkställande av åtskilligt expeditionsarbete, såsom förande av räkenskaper, diaries o. d., förefinnes ett stadigvarande behov av arbetskrafter å distriktsexpeditionerna. Med hänsyn härtill synes billigheten kräva, att åtminstone en del av de för sådant ändamål å expeditionerna tjänstgörande befattningshavarna beredes ordinarie anställning. Omfattningen av expeditionsarbetet å de särskilda expeditionerna giver vid handen, att distriktsexpeditionerna i Stockholm, Malmö och Göteborg äro i behov av större expeditionspersonal än de övriga expeditionerna. Lotsstyrelsen och de lönesakkunniga anse därför lämpligt, att å var och en av förstnämnda tre expeditioner anställas två ordinarie biträden samt å expeditionerna i Umeå, Gävle och Kalmar ett dylikt biträde. Med hänsyn till såväl de å expeditionerna för närvarande tjänstgörande biträdena som önskvärdheten av att för framtiden kunna å varje expedition erhålla för densamma lämpligen avpassad arbetskraft, torde tjänsterna böra i staten uppföras såsom alternativt manliga eller kvinnliga. Befattningshavarna, som lämpligen kunna benämnas expeditionsbiträden, synas böra hänföras, om innehavaren är man, till 4:e lönegraden för manliga tjänstemän och, om innehavaren är kvinna, till 1:a lönegraden för kvinnliga tjänstemän, allt enligt kommunikationsverkens löneplan. Dessa befattningar skulle därigenom i lönehänseende likställas med manliga, respektive kvinnliga kontorsbiträdestjänster vid kommunikationsverken.

*Lotsstyrelsen  
och de lönesakkunniga.*

Med den sålunda förordade anordningen skulle å vardera distrikts-

expeditionen i Stockholm och Göteborg den nuvarande förrådsmästaren ersättas av det ena expeditionsbiträdet. På grund härav torde innehavarna av nämnda förrådsmästartjänster böra beredas tillfälle att i egenskap av expeditionsbiträden övergå på den nya staten. För den händelse förrådsmästare skulle vilja kvarstå å äldre stat bör givetvis motsvarande expeditionsbiträdesbefattning tillsvidare icke tillsättas.

Då utöver de sålunda föreslagna ordinarie expeditionsbiträdesbefattningarna åtminstone tidvis torde erfordras ytterligare arbetshjälp å distriktsexpeditionerna, böra medel för sådant ändamål avses vid beräknande av anslag till icke-ordinarie befattningshavare.»

*Departements-  
chefen.*

Beträffande den nu omhandlade personalen anser jag mig obetingat kunna förorda, att densamma till det antal lotsstyrelsen och de lönesakkunniga föreslagit beredes ordinarie anställning. Ej heller har jag någon erinran att framställa mot befattningarnas benämning och placering i lönegrader eller mot att befattningarna uppföras såsom alternativt manliga eller kvinnliga. En förändring av de för närvarande under fyrstaten uppförda förrådsmästartjänsterna till expeditionsbiträdestjänster synes mig vidare både befogad och lämplig.

*Lots-  
personalen.*

För lotspersonalens vidkommande innebar, såsom förut nämnts, den år 1914 genomförda löneregleringen, att lotsarna — som förut uppburet och emellan sig fördelat lotspenningarna i deras helhet — för framtiden samtliga tillförsäkrades fast avlöning å stat samt berättigades uppbära 40 procent av lotspenningarna.

I den från och med år 1922 gällande avlöningsstaten äro uppförda 18 överlotsbefattningar och 569 lotsbefattningar. Denna personal är uppdelad på de olika lotsplatserna, vilkas antal på grund av indragning, i den mån platserna icke längre ansetts erforderliga för sjöfarten, så småningom nedgått och för närvarande utgör 106. Antalet ordinarie lotspersonal växlar för olika platser mellan 1—23, vartill kommer icke-ordinarie personal. Å vederbörande lotsplats utövas närmaste befälet, varmed är förenat bestyret med uppbörd, fördelning och redovisning av till platsen inflytande lotspenningar samt tillsyn över lotslärlingars utbildning m. m., av överlotsar eller lotsar med särskilt förordnande såsom lotsförmän. Vid 18 lotsplatser finnas överlotsar, under det att de övriga förestås av lotsförmän.

Avlöningen å stat uppgår för överlots till 2,000 kronor, därav 100 kronor i beklädnadsbidrag, samt för lots till 1,400 kronor, därav 100 kronor i beklädnadsbidrag. Till lotsförmännen utgå, utöver av-

löningen såsom lots, från ett under avlöningsstaten uppfört förslagsanslag särskilda årliga arvoden av 100, 200 eller 300 kronor. Arvodet brukar utgöra 100 kronor vid lotsplats med högst 3 lotsar, 200 kronor vid lotsplats med 4—6 lotsar samt 300 kronor, då lotsarna äro flera än 6. Intill ett antal, dock ej överstigande hälften av det i stat uppförda antalet lotsar, kan lots eller lotsförman efter väl vitsordad tjänstgöring i ordinarie befattning vid lotsplats under minst 15 år utnämnas till mästerlots, varmed är förenat ett lönetillägg av 100 kronor årligen, vilket jämväl medför förhöjning av pensionsunderlaget. För personal med station och bostad i Stockholm tillkommer vidare ortstillägg med 200 kronor till överlots och 100 kronor till lots. Vid såväl överlots- som lotsbefattningar utgå slutligen ålderstillägg å lönen efter 3, 6 och 9 år, varje gång med 100 kronor. Utöver avlöningen äger lotspersonal enligt vissa grunder åtnjuta tillfällig löneförbättring, varom nedan närmare förmåles.

Därjämte kunna vissa befattningshavare tillhörande lotspersonalen förordnas å befattningar vid livräddningsanstalterna för skeppsbrutna vid rikets kuster, med vilka förordnanden förenats vissa mindre arvoden.

De avgifter för själva lotsningen, som skola erläggas av sjöfarten, utgå efter vissa taxor jämlikt fastställd lotsledsförteckning. De i nämnda taxor angivna avgiftsbeloppen äro emellertid enligt riksdagens beslut från och med den 1 juli 1921 med visst undantag tillsvidare höjda med 50 procent. I fråga om fördelningen av personalens ovan omförmälda andel i dessa avgifter är föreskrivet, att densamma skall fördelas i lika lotter mellan överlots eller lotsförman och en var av de vid lotsplatsen anställda ordinarie lotsarna ävensom de extra lotsar, som på eget ansvar lotsa efter uppgjord tur. Lotslotterna utgå i enahanda ordning som tjänstgöringspenningar. I detta sammanhang torde böra omnämnas, att enligt gällande tjänstgöringsreglemente överlots, ehuru han äger åtnjuta hel lotslott, icke är intagen i lotsningstur, men är skyldig deltaga i lotsning på sätt lotskaptenen bestämmer, för så vitt han icke på grund av särskilda omständigheter blivit av lotsstyrelsen befriad från lotsningsskyldighet, vilket senare emellertid icke utgör hinder för honom att, då anledning gives, utföra lotsning. Överlotsarna kunna emellertid på grund av omfattningen av dem åliggande expeditionsarbete och andra särskilda uppgifter endast undantagsvis verkställa lotsning. Beträffande lotsförman åter föreskrives i tjänstgöringsreglementet, att denne efter lotskaptenens bestämmande antingen skall lotsa i tur med lotsplatsens övriga lotsar eller, då han icke finnes å turlistan upptagen, ändock skall söka medhinna lika antal lotsningar som en var bland platsens lotsar.

Lotslotternas storlek vid de särskilda lotsplatserna är synnerligen

varierande. Framför allt har detta varit fallet under och efter världskriget. De olika belopp, till vilka de för helt år beräknade lotslotterna för ordinarie lotspersonal i medeltal skulle hava uppgått under den senaste normala femårsperioden 1909—1913, framgå av nedanstående sammanställning. Ehuru lotsarna under nämnda år ägde uppbära lotspenningarna oavkortade, har på grund av nu gällande förhållanden ansetts lämpligt i sammanställningen beräkna lotslotterna till 40 procent av lotspenningarna. Däremot har hänsyn icke tagits till den här ovan omfördälda provisoriska höjningen av lotspenningarna.

**Lotslotternas storlek i medeltal för år under perioden 1909—1913.**

Antal lotslotter.

34.....	mindre än 100 kronor
101.....	101— 500 »
216.....	501—1,000 »
163.....	1,001—1,500 »
64.....	1,501—1,800 »
14.....	2,052 »

Jämte avgift för själva lotsningen äger vederbörande lots av det lotsade fartyget uppbära och för sig behålla s. k. hemvägsersättning, som är avsedd att bereda ersättning för lotsens inställelse till och hemresa efter lotsning. Förutom till direkta utgifter i berörda hänseenden användes hemvägsersättningen jämväl till bestridande av lotsarnas kostnader för anskaffning, underhåll och drift av tjänstebåtar. Flertalet tjänstebåtar tillhöra nämligen lotsarna själva och bekostas av dessa. Emellertid är härvid att märka, att i åtskilliga fall bidrag av statsmedel utgår till underhåll, komplettering och drift av berörda båtar. För sådant ändamål finnes å lotsverkets omkostnadsstat uppfört ett förslagsanslag, högst, å för närvarande 100,000 kronor.

I fråga om naturaförmåner finnes för lotspersonalen föreskrivet, att, då sådana åtnjutas, skall med hänsyn till vederbörande förmånens värde och förhållandena i orten skäligt avdrag efter lotsstyrelsens bestämmande göras å avlöningen. Bland förmåner, för vilka dylikt avdrag göres, må nämnas bostad samt andra naturaförmåner till lotsarna å de sedan äldre tider kvarvarande lotshemmanen, exempelvis vedbrand, skogstäkt och mulbete ävensom fiskerättigheter, bland vilka särskilt märkes hummerfisket vid Väderöarnes lotsplats. Därjämte förekommer i vissa fall, att kommun förklarats skyldig tillhandahålla lotsar byggnadsplats m. m. eller till dem utgiva däremot svarande kontant ersättning. Även för sådana fall har avdrag å avlöningen ägt rum.

Såsom förut antytts, utgår till lotspersonalen tillfällig löneförbättring. Därvid har emellertid hänsyn tagits till vederbörandes inkomst av lotspenningar. I de för åren 1919—1921 i ämnet utfärdade författningarna bestämdes löneförbättringen för ordinarie befattningshavare (överlots och lots) till 300 kronor, men föreskrevs tillika, bland annat, att avlöningstillägg ej finge utgå med högre belopp, än att det tillsammans med inkomsten av lotspenningar uppginge till högst 1,000 kronor, varvid till grund för beräkningen av berörda inkomst skulle läggas förhållandena under viss föregående tidsperiod.

Lotsstyrelsen och de lönesakkunniga anföra för egen del följande:

»Vid försök att inordna lotspersonalen i den för kommunikationsverken gällande löneplanen har omedelbart uppställt sig frågan, i vad mån avseende bör fästas därvid att denna personal, förutom fast avlöning, åtnjuter andel i de vederbörande lotsplatser tillfallande lotspenningarna. Denna fråga kompliceras ytterligare därigenom, att lotslotterna vid de särskilda lotsplatserna även under för sjöfarten normala förhållanden utgå med sins emellan synnerligen olika belopp.

*Lotsstyrelsen  
och de löne-  
sakkunniga.*

Såsom förut nämnts, åtnjuta för närvarande samtliga lotsar — fränsett överlotsar och lotsförmän — enahanda fasta avlöning, om hänsyn icke tages till den mot ålderstillägg svarande löneförhöjningen för mästerlots. Den mer eller mindre krävande tjänstgöringen vid de olika lotsplatserna kompenseras visserligen till en del genom lotslottens större eller mindre belopp, men det torde med fog kunna ifrågasättas, huruvida denna kompensering i och för sig är tillfyllest. Arbetet vid de särskilda lotsplatserna ställer sig nämligen till följd av flera samverkande orsaker mycket skiftande. Under det att å ena sidan finnes en del lotsplatser, där vakthållningen och lotsningstjänsten äro mycket omfattande och betungande, förekommer å andra sidan en del lotsplatser, där lotsarnas tjänstgöring tidvis är av jämförelsevis lindrig art och kan lämna befattningshavarna tillfälle till annan sysselsättning vid sidan av tjänstgöringen. I nämnda hänseende torde i detta sammanhang böra framhållas, att ett flertal dylika mindre lotsplatser under de senaste årtiondena blivit indragna och att lotsstyrelsen städse har sin uppmärksamhet fäst på möjligheten att vidtaga ytterligare indragningar samt minskning av lotsarnas antal vid en och annan lotsplats; men med hänsyn till sjöfartens berättigade intressen torde man härvid nödgas framgå med stor försiktighet. I varje fall lärer det även för framtiden icke kunna undvikas, att en del lotsplatser med mindre krävande tjänstgöring måste bibehållas. Lotsstyrelsen och de lönesakkunniga föreslå

dock nu, att två nu vakanta lotsbefattningar, en vid Ronehamns lotsplats och en vid Torekovs lotsplats, från och med år 1923 indragas.

Vid nu antydda förhållanden hava lotsstyrelsen och de lönesakkunniga ansett det böra tagas under övervägande, huruvida icke även den fasta avlöningen till lotsar på olika lotsplatser bör i viss mån graderas allt efter tjänstgöringens beskaffenhet. Från personalhåll har visserligen yrkande framkommit, att samtliga lotsar fortfarande skulle bibehållas i en enda lönegrupp, men har därvid tillika föreslagits en placering i löneavseende, som, särskilt med hänsyn därtill att lönegruppen även skulle omfatta de minst betungade bland lotsarna, måste anses alltför hög. Genom den ovan ifrågasatta uppdelningen av lotsarna i olika lönegrupper skulle det däremot kunna bli möjligt att i skälig mån tillgodose personalintressena genom att bereda vissa personalgrupper avlöningar, som väl skulle understiga de från personalhåll påyrkade, men dock i allt fall skulle överstiga vad som vid samtliga lotsars placering i eu och samma lönegrad torde kunna ifrågakomma.

Efter noggrant övervägande av olika på spörsmålet inverkan omständigheter hava lotsstyrelsen och de lönesakkunniga ansett sig böra till grund för lotspersonalens fördelning i lönegrupper föreslå en klassificering av de särskilda lotsplatserna i tre olika klasser.

Vid denna klassificering hava följande omständigheter ansetts böra beaktas, nämligen den vid lotsplatsen anställda ordinarie personalens storlek, antalet lotsningar och influtna lotspenningar i medeltal för år under den senaste normala femårsperioden (1909—1913), storleken i allmänhet av de lotsade fartygen under samma period, antalet lotsuppassningsställen vid varje lotsplats i förhållande till personalens storlek, lotsningarnas beskaffenhet i allmänhet samt huruvida nattuppassning erfordras eller icke. Med ledning av nämnda synpunkter hava för närvarande synts böra upptagas 37 lotsplatser i 1:a (högsta) klassen, 27 i 2:a klassen och 42 i 3:e (lägsta) klassen. De olika lotsplatsernas uppdelning i klasser framgår av bilaga I.<sup>1</sup> Att framdeles vissa jämkningar i nämnda gruppering kunna finnas erforderliga på grund av förändrade sjöfartsförhållanden torde ligga i sakens natur.

Här torde få behandlas en organisationsfråga, som sammanhänger med bestämmandet av antalet befattningshavare å lotsplatser, tillhörande de särskilda klasserna, samt dessa befattningshavares placering i lönegrader. Såsom förut omförmäls, äro lotsförmansbefattningarna för närvarande icke att betrakta såsom ordinarie tjänster utan innefatta allenast uppdrag för lots (mästerlots) att mot visst arvode utöver lots-

<sup>1</sup> Här ej intagen; se betänkandet sid. 70.



avlöningen tills vidare utföra vissa åligganden. Från personalhåll har hemställts om förändring av lotsförmansbefattningarna till ordinarie tjänster. Då vid vissa av de större lotsplatserna motsvarande åligganden, som vid andra lotsplatser tillkomma lotsförmän, ansetts böra anförtros åt särskilda ordinarie tjänstemän, överlotsar, har det synts lotsstyrelsen och de lönesakkunniga billigt, att även lotsförmansbefattningarna ombildas till ordinarie tjänster. Någon olägenhet av en dylik åtgärd synes knappast vara att befara. Tillräcklig erfarenhet om vederbörandes lämplighet att förestå en lotsplats torde nämligen kunna vinnas under föregående tjänstgöring inom lotsverket. Vid förändring av lotsförmanstjänsterna till ordinarie befattningar bör naturligen antalet lotsbefattningar minskas i förhållande härtill. Å andra sidan torde de nuvarande mästerlotsbefattningarna såsom en särskild avlöningsgrad icke vidare böra förekomma, då enligt det nya lönesystemet lots skulle kunna komma i åtnjutande av fyra löneförhöjningar. Vad nu är sagt avser emellertid icke, att tjänstetiteln mästerlots skulle behöva försvinna, utan torde densamma fortfarande kunna såsom en utmärkelse tilldelas mera förtjänta lotsar.

Med iakttagande av vad sålunda i skilda hänseenden beräknats och föreslagits skulle lotspersonalens antal inom olika befattningsgrupper komma att utgöra: 18 överlotsar, 19 lotsförmän å 1:a klass lotsplatser, 341 lotsar å 1:a klass lotsplatser, 27 lotsförmän å 2:a klass lotsplatser, 87 lotsar å 2:a klass lotsplatser, 42 lotsförmän å 3:e klass lotsplatser och 51 lotsar å 3:e klass lotsplatser.

Vid avvägandet av lönebeloppen för lotspersonalen må uppmärksammas, hurusom av en var sådan befattningshavare måste krävas, att vederbörande redan före befordran till lots förvärvat ett icke obetydligt mått av kunskaper och erfarenhet i sjömansyrket, i vilket hänseende kan erinras, att ett stort antal lotsar avlagt styrmans- eller sjökaptensexamen. Därjämte må framhållas det särskilda ansvar, som är förenat med lotstjänsten, vartill kommer att befattningshavaren genom sin tjänstgöring är utsatt för kroppsliga vådor. Nu anförda omständigheter hava synts lotsstyrelsen och de lönesakkunniga vara av beskaffenhet att böra tagas i betraktande vid värdesättande av ifrågavarande tjänster.

Med hänsyn härtill har lots å 3:e klass lotsplats ansetts böra hänföras till 2:a lönegraden enligt den för kommunikationsverken gällande löneplanen och lotsförmän å sådan lotsplats till närmast högre grad eller 3:e lönegraden. I summa lönegrad torde böra inordnas lots å 2:a klass lotsplats samt i 4:e lönegraden lots å 1:a klass lotsplats. Lotsförmän å 2:a klass lotsplats har ansetts skäligen böra placeras i en

lönegrad, som skulle ligga mellan den 4:e och den 5:e enligt kommunikationsverkens löneplan. Behovet av en dylik mellangrad har föranletts därav, att steget mellan nämnda 4:e och 5:e lönegrader omfattar två löneklasser, något som för här ifrågavarande personal ansetts medföra allt för stor skillnad mellan de olika befattningshavarnas löner. Den föreslagna mellangraden skulle sålunda komma att omfatta 5:e—9:e löneklasserna. Jämväl för lotsförman å 1:a klass lotsplats har av motsvarande anledning befunnits nödigt att föreslå en mellangrad mellan 5:e och 6:e lönegraderna enligt kommunikationsverkens löneplan, vilken mellangrad skulle omfatta 7:e—11:e löneklasserna. För överlots torde lönen lämpligen kunna bestämmas i överensstämmelse med 6:e lönegraden enligt kommunikationsverkens löneplan. Placeringen av lotsförman å 2:a klass lotsplats över lots å 1:a klass lotsplats samt lotsförman å sistnämnda klass lotsplats omedelbart under överlots betingas därav, att, å ena sidan, förmanskapet även å en 2:a klass lotsplats medför ett icke oväsentligt arbete, och att, å andra sidan, skillnaden mellan en lotsförmans å 1:a klass lotsplats och en överlots' befälsställning och expeditjonsarbete, särskilt å vissa platser, är jämförelsevis obetydlig.

Av skäl, som närmare anföras å sid. — — —<sup>1</sup>, skulle personalen vid några lotsplatser åtnjuta i 12 § i reglementsförslaget omförmålt enslighetstillägg.

Såsom av det föregående framgår, förutsätta lotsstyrelsen och de lönesakkunniga, att lotspersonalen, utöver de sålunda föreslagna lönerna, alltjämt skall äga uppbara andel i lotspenningar samt vissa nu utgående ersättningar från sjöfarten, såsom hemvägsersättning o. d.»

*Departements-  
chefen.*

Enligt det av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga framlagda förslaget skulle lotspersonalen, med bibehållande av nu utgående 40 procent av lotspenningarna, erhålla en viss förbättring i den fasta avlöningen. Att härvid till grund för avlöningen lägga en indelning av lotsplatserna i klasser synes mig, trots det att lotsarna i stort sett hava samma arbetsuppgifter på alla platser, likväl motiverat med hänsyn till den olika arbetsbördan å de skilda lotsplatserna. Denna olikhet torde icke kunna helt utjämnas genom vederbörande lotslotter. Att, på sätt lotspersonalens representant vid utredningen ifrågasatt, fortfarande ställa alla lotsar i en klass samt låta enbart lotslotternas större belopp vid vissa lotsplatser kompensera merarbetet å dessa platser, i samband varmed emellertid lotsarnas andel i lotspenningarna å alla platser skulle

<sup>1</sup> Sid. 31 och 32 här efteråt.

höjas från 40 till 50 procent, finner jag mig icke kunna tillstyrka redan av den anledningen, att någon höjning av andelsprocenten icke synes mig böra ifrågakomma.

Den av nämnda representant ifrågasatta åtgärden att, för vinnande av besparing och därmed också av möjlighet till en gynnsammare placering av lotsarna å löneskalan, indraga några av de minsta lotsplatserna anser jag mig ej heller kunna förorda. Dels måste man nämligen, för att icke genom en sådan åtgärd sjöfartens berättigade intressen skola eftersättas, bygga på erfarenheten under en längre tid med normal sjöfart, något som för närvarande icke är möjligt på grund av de störningar, som världskriget och den därpå följande depressionen medfört, dels skulle på grund av de indragningar av lotsplatser, som under de senaste årtiondena redan skett, en så obetydlig minskning av lotspersonalen på detta sätt kunna åstadkommas, att besparingarna härav för statsverket, oavsett den omständigheten, att indragen personal måste uppföras på indragningsstat, icke kunde, såsom avsetts, möjliggöra en högre placering av de återstående lotsarna än nu föreslagits.

Redan det förslag, som av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga framlagts, skulle emellertid, såsom jag redan antytt, medföra en viss förhöjning av lotsarnas nuvarande avlöningsförmåner. Jag anser emellertid denna motiverad av de skäl, lotsstyrelsen och de lönesakkunniga anfört. Vad angår klassificeringen av de olika lotsplatserna kunna givetvis gränfall förekomma, där olika mening kan hysas om till vilken klass en lotsplats rätteligen bör hänföras. Jag har emellertid icke funnit anledning ifrågasätta någon ändring i vad i betänkandet härutinnan föreslagits. Mot att uppföra lotsförmansbefattningarna såsom ordinarie tjänster har jag ingen erinran att framställa liksom icke heller mot den för dessa tjänster förordade placeringen å löneskalan.

Sedan jag noggrant övertvägt lotsstyrelsens och de lönesakkunnigas förslag i förevarande del, har jag sålunda funnit detsamma vara i olika hänseenden väl avvägt, varför jag finner mig böra tillstyrka detsamma.

Fyrpersonalen har sin tjänstgöring i regeln förlagd till fyrskepp eller fyrrar. Bland fyrskeppen, av vilka 20 vid 1923 års ingång avses skola vara bemannade, kunna särskiljas tre grupper, nämligen dels 12 ång- eller motorfyrskepp under befäl av fyrmästare, dels 6 icke maskindrivna fyrskepp under befäl av fyrmästare och dels 2 mindre likaledes icke maskindrivna fyrskepp, vartdera under befäl av en fyrvaktare och befälhavare. Fyrrar med ständig bevakning finnas vid 85 fyrplatser, av vilka 17 betecknade såsom »större fyrrar» och 53 såsom »mindre fyrrar» stå

**Fyr-  
personalen.**

under befäl av fyrmästare, under det att de 15 minsta fyrplatserna förestås av uppbördsfyrvaktare. Av fyrplatser med uppbördsfyrvaktare bör emellertid en kunna indragas på grund därav att Gåsörens fyr förändrats till fyr utan ständig bevakning. Å fyrskepp och fyrar med ständig bevakning finnas, förutom vederbörande befäl, anställda sammanlagt 97 fyrvaktare och 108 fyrbiträden ävensom extra personal.

Vid fyrar utan ständig bevakning, vilka i stor utsträckning äro försedda med agabelysning, utövas tillsyn i allmänhet av s. k. tillsyningsmän. Härvid är dock att märka, att några av dessa fyrar anses tillhöra vederbörande fyrplats och att till följd därav tillsynen av sådan fyr ingår i fyrapersonalens vanliga tjänstutövning. Tillsynen över flertalet å västkusten belägna agafyrar utövas icke heller av tillsyningsmän utan av personalen å den åren 1917—1919 uppförda gasstationen å Erholmen i närheten av Marstrand. Där särskilda tillsyningsmän finnas, åtnjuta dessa mindre arvoden, avpassade efter antalet och beskaffenheten av de fyrar, tillsynen avser. Såsom tillsyningsmän förordnas antingen privatpersoner eller ock befattningshavare vid lots- och fyrstaten.

Å gällande avlöningsstat för fyrapersonalen är vidare såsom ordinarie befattningshavare uppförd en i Malmö placerad distriktsfyrmästare, som har att utöva tillsyn över intagna fyrskepp och reservfyrskepp samt tjänstgöra såsom befälhavare å s. k. vrakfyrskepp, allt inom södra distriktet. Slutligen upptager staten, såsom förut nämnts, två förråds-mästare, en i Stockholm och en i Göteborg, med uppdrag att tillse mellersta respektive västra distriktets förråd samt med tjänstgöring i övrigt å vederbörande distrikts lotskaptensexpedition.

I lön, tjänstgöringspenningar och beklädnadsbidrag åtnjuta fyrmästare å ång- eller motorfyrskepp samt distriktsfyrmästaren 2,100 kronor, fyrmästare å större fast fyr 2,000 kronor, fyrmästare å icke maskindrivet fyrskepp 1,900 kronor, fyrmästare å mindre fast fyr 1,800 kronor, fyrvaktare tillika befälhavare å fyrskepp ävensom förråds-mästare 1,550 kronor, uppbördsfyrvaktare å fast fyr 1,450 kronor, fyrvaktare 1,300 kronor och fyrbiträde 1,200 kronor. Av nämnda belopp utgöra för samtliga befattningar 100 kronor beklädnadsbidrag. Ålderstillägg å lönen utgå efter 3, 6 och 9 år till samtliga fyrmästare med 150 kronor och till övrig ordinarie personal med 100 kronor varje gång.

I likhet med vad förhållandet är beträffande en del lotsar kunna vissa befattningshavare, tillhörande personalen å fasta fyrar, förordnas å befattningar vid livräddningsanstalterna för skeppsbrutna vid rikets kuster.

Personal å fryskepp äger under den tid av månaderna december, januari, februari och mars, varunder fryskeppet är rustat — ej under ut- eller avrustning — åtnjuta särskild dagavlönning med 2 kronor till fyrmästare, 1 krona 50 öre till fyrvaktare samt 1 krona till övrig fryspersonal. Till fyrvaktare eller fyrbiträde, som tjänstgör såsom styrman eller maskinist å fryskepp, utgår ett årligt arvode av 100 kronor. Dagavlönningen och de särskilda arvoden räknas såsom tjänstgöringspenningar.

I tillfällig löneförbättring erhålla samtliga ordinarie befattningshavare vid fyrstaten 300 kronor.

Förutom kontant avlöning åtnjuter den vid fast fyr anställda personalen fri bostad jämte ved och lyse eller, där bostad undantagsvis icke kan beredas, hyresersättning enligt lotsstyrelsens bestämmande jämte ved och lyse in natura. Till distriktsfyrmästare och förråds-mästare samt till personal å fryskepp utgår hyresbidrag, nämligen med 300 kronor till distriktsfyrmästare och fyrmästare, 250 kronor till förråds-mästare och fyrvaktare tillika befälhavare samt 200 kronor till fyrvaktare och fyrbiträde. Samtliga ifrågavarande förmåner utgå i enahanda ordning, som gäller i fråga om lön. Under tjänstgöring å fryskepp åtnjuter personalen dessutom proviant enligt av lotsstyrelsen givna föreskrifter eller i stället för proviant spisningspenningar enligt lotsstyrelsens bestämmande.

För att vid inträffande tjocka, då skenet från fyrarna icke tjänar till ledning, kunna varna de sjöfarande äro samtliga fryskepp samt vissa å yttre skär belägna fyrar med ständig bevakning utrustade med mistsignaleringsapparater med mer eller mindre invecklade anordningar. Vid mistsignalering utgår särskild ersättning med för närvarande 50 öre i timmen, vilken ersättning brukar å fryskepp fördelas mellan personalen i dess helhet samt vid fyrarna tillfalla dem, som fullgjort signaleringen, vare sig vederbörande själva äro anställda vid fyren eller, såsom ofta är fallet, tillhöra någon av personalens familjer. I gällande stat finnes för ifrågavarande ändamål uppfört ett förslagsanslag å 10,000 kronor.

Därjämte må omnämnas, att från ett under avlöningsstaten för fryspersonalen uppfört bestämt anslag å för närvarande 9,950 kronor utgår till personalen å några avlägset belägna fyrar dels provianteringsbidrag, dels ock ersättning för uppehållande av förbindelse med land. Därjämte utgår bidrag till fryspersonalen å Gotska Sandön för anskaffande av kofoder.

Lotsstyrelsen  
och de löne-  
sakkunniga.

Sedan lotsstyrelsen och de lönesakkunniga i fråga om fyrapersonalen anført vad nu av mig återgivits, utlåta de sig för egen del på följande sätt:  
»Såsom av den i det föregående lämnade redogörelsen framgår, äro såväl fyrskepp som fyrar med ständig bevakning i avlöningshänseende fördelade i tre grupper. Bland fyrskeppen skiljes sålunda mellan maskindrivna och icke maskindrivna, under befäl av fyrmästare, samt sådana mindre icke maskindrivna, vilka stå under befäl av fyrvaktare. Fyrarna äro uppdelade i större fyrar och mindre fyrar under befäl av fyrmästare samt fyrar, som förestås av uppbördsfyrvaktare.

Enligt lotsstyrelsens och de lönesakkunnigas mening synes en dylik uppdelning av såväl fyrskepp som fyrar i tre klasser vara fullt befogad med hänsyn till de olika stora krav, som måste ställas åtminstone på befålet. Vad fyrskeppen beträffar torde den nuvarande klassificeringen kunna oförändrad bibehållas. Sålunda skulle av fyrskeppen 12 tillhöra 1:a (högsta) klassen, 6 räknas till 2:a klassen och 2 hänföras till 3:e (lägsta) klassen. Däremot synes i fråga om klassificeringen av fyrarna vissa jämkningar böra vidtagas, i syfte att vinna en lämpligare fördelning av fyrarna inom de olika klasserna än vad för närvarande torde vara fallet.

De förhållanden vid de särskilda fyrplatserna, som synts lotsstyrelsen och de lönesakkunniga böra tagas i betraktande vid klassificeringen, äro förekomsten av mist-signalapparater, dessas art, storlek och svårskötthet, fyrapparaternas storlek och behov av tillsyn, till platsen hörande byggnaders storlek, anordning och läge i förhållande till varandra och därav orsakat större eller mindre arbete vid fyring och mist-signalering, underhållsarbetenas omfattning med hänsyn till byggnadernas allmänna anordning och bemanningens storlek, fyringstiden samt huruvida och i vilken grad svårighet förefinnes att skydda platsens båtar ävensom uppehålla förbindelse med land på grund av dåliga hamnförhållanden och utsatt belägenhet.

Från personalhåll har visserligen uti en till lotsstyrelsen tidigare ingiven framställning, under förutsättning att särskild ersättning för mist-signalering icke vidare skulle förekomma, föreslagits en klassificering av fyrarna, vid vilken avseende fästats så gott som uteslutande vid förekomsten av dylik signalering eller ej. Då emellertid lotsstyrelsen och de lönesakkunniga, såsom närmare framgår av specialmotiveringen till 28 § i förslaget till avlöningsreglemente, ansett ersättning för mist-signalering fortfarande böra utgå, torde särskilt med nämnda utgångspunkt en klassificering grundad på de olika förhållanden, som förut angivits, vara att föredraga.

Efter en i enlighet med angivna grunder företagen undersökning har befunnits, att av de 84 fyrar, som fortfarande skulle hava ständigt bevakning, borde uppföras 26 i 1:a (högsta) klass, 37 i 2:a klass och 21 i 3:e (lägsta) klass. De olika fyrplatsernas uppdelning i klasser framgår av bilaga II.<sup>1</sup>

Vad därefter angår bemanningen å firskepp och fyrar må till en början framhållas, att samtliga befattningshavare, vilka hava att utöva befäl, synas lämpligen böra benämnas fyrmästare, visserligen med viss gradering i avlöningshänseende alltefter den klass, vederbörande firskepp eller fyr skulle tillhöra. Vid bifall härtill skulle sålunda tjänsttitlarna 'fyrvaktare och befälhavare' å firskepp samt 'uppbördsfyrvaktare' utbytas mot benämningarna 'fyrmästare å 3:e klass firskepp' och 'fyrmästare å 3:e klass fyr'.

Fyrvaktarna å såväl firskepp som fyrar äro — fränsett nyss omförmälda 'fyrvaktare och befälhavare' — för närvarande samtliga likställda. Då emellertid i fråga om fyrvaktare å firskepp av 1:a klass och å fyr av 1:a klass måste ställas ej oväsentligt större fordringar än å övriga fyrvaktare, vilket förhållande, vad firskeppen angår, i viss mån också redan kommit till uttryck genom det särskilda arvode, vilket utgår till den, som tjänstgör såsom styrman eller maskinist å sådant skepp, anse styrelsen och de lönesakkunniga, att fyrvaktare å firskepp av 1:a klass och å fyr av 1:a klass böra föras i en avlöningsgrupp för sig, under det att övriga fyrvaktare torde kunna tillhöra en och samma grupp.

I likhet med vad för närvarande är fallet synas samtliga fyrbiträden kunna innefattas i en avlöningsgrupp.

Med beaktande av förut angivna klassificering av firskepp och fyrar samt med iakttagande av nyssberörda gruppering av den där anställda personalen har befunnits, att antalet ifrågakvarande befattningshavare skulle uppgå till:

12	fyrmästare	å 1:a klass	firskepp.
26	»	» 1:a »	fyr.
6	»	» 2:a »	firskepp.
37	»	» 2:a »	fyr.
2	»	» 3:e »	firskepp.
21	»	» 3:e »	fyr.
24	fyrvaktare	» 1:a »	firskepp.
27	»	» 1:a »	fyr.
8	»	» 2:a och 3:e klass	firskepp.
48	»	» 2:a och 3:e »	fyr.
99	fyrbiträden	å firskepp och fyr.	

<sup>1</sup> Här ej intagen; se betänkandet sid. 71.

Vad därefter angår ifrågavarande personals avlöningsförmåner hava lotsstyrelsen och de lönesakkunniga kommit till den uppfattningen, att den fasta avlöningen för befattningshavare å fyrskepp bör vara densamma som för innehavare av motsvarande befattningar vid fyrar. Härigenom skulle vinnas den fördelen, att fyrskeppspersonalen, som ej sällan söker förflyttning till landfyr, skulle kunna erhålla dylik transport, utan att därav skulle föranledas minskning i lön och sedermera lägre pension vid avgång från tjänsten, varjämte även ett ur statsverkets synpunkt i vissa fall önskvärt utbyte av personal mellan fyrskepp och fyrar skulle kunna underlättas. Då emellertid tjänstgöringen å ett i öppen sjö till ankars liggande fyrskepp, som dessutom i regel endast sparsamt kan uppehålla förbindelse med land, otvivelaktigt måste anses mera betungande än tjänstgöringen å en landfyr, har det syntts skäligt att, i anslutning till vad som gäller i fråga om befattningshavare vid marinen, ett särskilt avlöningstillägg utgår under tjänstgöring ombord. Detta tillägg, som förslagsvis benämnts fyrskeppstillägg, skulle tillkomma personal å fyrskepp, medan detta är utlagt å sin station eller på färd till eller från stationen. Fyrskeppstillägget är avsett att utgå med olika belopp allt efter vederbörandes tjänstegrad samt fyrskeppets mer eller mindre ensliga stationsort. På sätt framgår av de i 25 § av förslaget till avlöningsreglemente intagna bestämmelserna rörande fyrskeppstillägg, skulle fyrskeppen med hänsyn till stationsortens belägenhet fördelas i tre stationsgrupper, betecknade A, B och C. Fyrskeppstillägget skulle för de särskilda befattningshavarna variera inom grupp A mellan 80 öre och 2 kronor 40 öre, inom grupp B mellan 1 krona 20 öre och 2 kronor 80 öre samt inom grupp C mellan 1 krona 60 öre och 3 kronor 20 öre. Under tiden den 16 november—15 mars skulle fyrskeppstillägget utgå med 50 procents förhöjning, till följd varav den nuvarande särskilda dagavlöningen under vintermånaderna icke vidare skulle förekomma.

Såsom en av tjänstgöringens art betingad förmån synes personalen å fyrskepp fortfarande böra åtnjuta fri kost eller kostpenningar under tjänstgöring ombord. Det torde i sådant hänseende få erinras, att motsvarande förmån utgår till befattningshavare å statens järnvägars ångfärjor och ångfartyg samt till befattningshavare vid marinen euligt senaste regleringar.

Det må i detta sammanhang påpekas, att, såsom nedan i specialmotiveringen till 12 § i förslaget till avlöningsreglemente närmare förmåles, särskilt enslighetstillägg enligt vissa grunder skulle utgå till tjänsteman, som på grund av sin tjänstgöring nödgas vara bosatt å



sådan ort, där vistelsen till följd av ortens särskilt ensliga belägenhet kan, fränsett ökade levnadskostnader, anses medföra avsevärda olägenheter. Med hänsyn till belägenheten av ett flertal fyrplatser, skulle sålunda enslighetstillägg komma åtskilliga bland fyrpersonalen till godo. Då detta tillägg är avsett att vara förknippat med bosättningsorten, skulle tillägget icke kunna komma ifråga för befattningshavare med tjänstgöring å fyrskepp, vilka emellertid genom fyrskeppstilläggens bestämmande till olika belopp med hänsyn till fyrskeppens stationsorters belägenhet komma att i nämnda hänseende på annat sätt tillgodoses.

Vid inordnande av ifrågavarande personal i den för kommunikationsverken gällande löneplanen hava lotsstyrelsen och de lönesakkunniga, som icke ansett sig kunna tillstyrka de från personalhåll framkomna alltför höga löneanspråken, enats om följande placering: samtliga fyrbiträden skulle åtnjuta lön enligt 1:a lönegraden, fyrvaktare å 2:a och 3:e klass fyrskepp samt å 2:a och 3:e klass fyr enligt 2:a lönegraden, fyrvaktare å 1:a klass fyrskepp och å 1:a klass fyr enligt 3:e lönegraden, fyrmästare å 3:e klass fyrskepp och å 3:e klass fyr enligt 4:e lönegraden, fyrmästare å 2:a klass fyrskepp och å 2:a klass fyr enligt 5:e lönegraden samt fyrmästare å 1:a klass fyrskepp och å 1:a klass fyr enligt 6:e lönegraden. Några mellangrader mellan de för kommunikationsverken gällande särskilda lönegraderna hava icke ansetts erforderliga för fyrpersonalen, men, då för lotspersonalens vidkommande vissa mellangrader föreslagits, skulle de lönegrader, som motsvara 5:e och 6:e lönegraderna enligt kommunikationsverkens löneplan, i den nu ifrågavarande löneplanen erhålla andra ordningsnummer.

I detta sammanhang bör erinras därom, att tillämpningen av det nya lönesystemet förutsätter, att vissa hittills utgående förmåner såsom fri bostad med bränsle och lyse eller hyresersättning, provianteringsbidrag o. d. icke vidare skulle förekomma, enär värdet av dylika förmåner skall anses iobegripet i den efter olika dyrortsförhållanden graderade lönen. De hittills medgivna särskilda arvodena till befattningshavare, som tjänstgör såsom styrman eller maskinist å fyrskepp, synas icke heller erforderliga för framtiden med hänsyn till den högre ställning i lönegrad, som skulle tillkomma fyrvaktare å 1:a klass fyrskepp, vilka befattningshavare i regeln bestrida dylik styrmans- eller maskinisttjänst.

Förutom nu omhandlade befattningshavare på fyrskepp och fyrarynnes, såsom förut är nämnt, å avlöningsstaten för fyrpersonalen uppförd en distriktsfyrmästare. Denne torde, såsom för närvarande är för-

*Bihang till riksdagens protokoll 1922. 1 saml. 154 häft. (Nr 181.)*

hållandet, böra likställas med fyrmästare å 1:a klass fyrskepp och sålunda hänföras till 6:e lönegraden enligt kommunikationsverkens löneplan.

Tillika äro i avlöningsstaten för fyrpersonalen upptagna två förrådsmästarebefattningar, vilka emellertid, såsom redan framhållits vid behandlingen av distriktsexpeditionerna, skulle utbytas mot expeditiionsbiträdesbefattningar.

Å andra sidan synes en del av personalen å Erholmens gasstation lämpligen böra uppföras å ordinarie stat. Å nämnda gasstation finnas, förutom ett extra biträde, för närvarande anställda en gasmästare med samma avlöning som fyrmästare å större fast fyr samt ett första biträde och ett andra biträde med avlöning såsom fyrvaktare, respektive fyrbiträde. Den skedda utvecklingen av agabelysningen vid fyrarna inom västra distriktet samt den årliga besparing i utgifter, som gasstationen å Erholmen medför, har syntts styrelsen och de lönesakkunniga väl motivera, att ifrågavarande gasmästare samt första och andra biträden beredas ordinarie anställning. Såsom ett ytterligare stöd för denna uppfattning torde kunna åberopas, att vederbörande departementschef vid framläggande av förslag till 1916 års riksdag om beviljande av medel till avlöning av personalen vid gasstationen förklarade, att lotsstyrelsens förslag att ifrågavarande ersättning skulle tagas från det under omkostnadsstaten uppförda förslagsanslaget till konsumtionsartiklar för fyrar, mistsignalstationer och livräddningsstationer endast kunde godkännas såsom en anordning tills vidare, och att fördenskill lotsstyrelsen borde, sedan anläggningen kommit i gång och erfarenhet vunnits rörande personalbehovet vid densamma, till Kungl. Maj:t inkomma med definitivt förslag till personalfrågans ordnande. Då personalen å gasstationen, såsom förut är antytt, jämväl har att utöva den direkta tillsynen över ett sextiototal agafyrar, synas gasmästarens samt första och andra biträdenas benämningar för likformighetens skull lämpligen böra förändras till respektive fyrmästare, fyrvaktare och fyrbiträde å gasstation, och torde befattningarna skäligen kunna i avlöningshänseende likställas med fyrmästare och fyrvaktare å 1:a klass fyr samt fyrbiträde.»

Departements-  
chefen.

I fråga om indelningen av fyrskepp och fyrar i klasser synes mig det av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga framlagda förslaget vara väl avvägt. Beträffande fyrskeppen innebär ju detsamma endast ett fastslående av nu gällande förhållanden, och vad fyrarna angår bero förändringarna därpå, att vid förslagets uppgörande hänsyn tagits jämväl till åtskilliga andra på fyrtjänsten inverkan omständigheter än de, som vid nuvarande uppdelning av fyrarna vunnit beaktande. Att i

samband härmed tilldela befälhavarna å samtliga fyrskepp titeln fyrmästare och utbyta benämningen fyrvaktare med uppbörd mot fyrmästare torde icke vara annat än lämpligt.

Vad därefter angår placeringen i lönehänseende av personalen å fyrskepp och fyrrar innebär det av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga framlagda förslaget i regeln en i förhållande till nuvarande avlöningsformåner icke oväsentlig förbättring, vilken emellertid på grund av personalens krävande tjänstgöring och de hittillsvarande avlöningsarnas jämförelsevis låga belopp enligt min mening måste anses berättigad. Att, på sätt vederbörande personalrepresentanter hemställt, i dylikt hänseende gå än längre än vad lotsstyrelsen och de lönesakkunniga föreslagit anser jag mig däremot icke kunna förorda. Med anledning av personalens önskan att fortfarande få åtnjuta fri bostad ber jag få framhålla, att, ehuru vissa skäl obestriddligen kunna anföras till stöd härför, en dylik anordning dock näppeligen låter sig förena med det nya avlönings-systemet. Klart synes mig emellertid vara, att bestämmandet av ersättning för bostad å avlägset belägna fyrplatser bör ske med hänsyn tagen till platsernas avskilda belägenhet.

Upptagandet bland avlöningsformånerna av särskilda fyrskepps- och enslighetstillägg finner jag väl motiverat, varför jag tillstyrker förslaget även i dessa delar. Ersättningen för mistsignalering anser jag lämpligen böra bibehållas, men saknar jag, då densamma så sent som vid 1921 års riksdag blivit höjd, anledning nu förorda personalrepresentanternas förslag om ytterligare höjning.

Såsom lotsverkets ångfartyg pläga betecknas *dels* det till lotsstyrelsens disposition stående ångfartyget Vega, som användes till transport- och prickningsarbeten m. m., *dels* sex tjänstefartyg, s. k. chefsångare, en för varje lotsdistrikt och benämnda efter vederbörande lotskaptens förläggningssort, vilka ångare under befäl av lotskaptenen eller lotslöjtnanten användas vid inspektioner, transporter samt utläggande och intagande av fyrskepp och bojar m. m., *dels* ock av lotsångarna Skanör och Viken, som äro stationerade vid Öresunds södra respektive norra lotsplats och som begagnas vid lotsuppassningen i Sundet ävensom understundom vid prickningsarbeten och bogsering av fyrskepp m. m.

Före 1914 års lönereglering var all personal å ångfartygen anställd mot hyra jämte portionsersättning under tjänstgöring ombord. Genom löneregleringen uppfördes emellertid å stat såsom ordinarie befattningshavare befälhavaren å Vega, en maskinist och uppbördsman å samma fartyg ävensom en maskinist och uppbördsman å var och en av chefsångarna.

Personalen å  
lotsverkets  
ångfartyg.

Befälhavaren å Vega åtnjuter i lön och tjänstgöringspenningar 3,000 kronor samt i ortstillägg 250 kronor eller tillhoppa 3,250 kronor. Lönen kan efter 3, 6 och 9 år höjas med 300 kronor för varje gång. Till maskinist och uppborädsman utgår avlöning med 1,650 kronor i lön, tjänstgöringspenningar och beklädnadsbidrag, vartill komma ålderstillägg å 100 kronor efter respektive 3, 6 och 9 år. Dessutom erhålla maskinisterna å Vega och å chefsångaren Stockholm ortstillägg med 100 kronor vardera.

I tillfällig löneförbättring erhåller befälhavaren å Vega 750 kronor samt maskinist och uppborädsman 300 kronor.

Under den tid av månaderna december, januari, februari och mars, då vederbörande fartyg är rustat — ej under ut- och avrustning — utgår vidare dagavlöning till befälhavaren å Vega med 2 kronor och till maskinist och uppborädsman med 1 krona 50 öre.

I likhet med personalen å fyrskepp åtnjuter personalen å lotsverkets ångfartyg under tjänstgöring ombord fri proviant eller spisningspenningar.

Besättningen i övrigt å lotsverkets ångfartyg utgöres av förhyrd personal.

Fråga om beredande av ordinarie befattning jämväl åt maskinisterna å Skanör och Viken var före vid 1914 års löne reglering men föranledde då ingen åtgärd, enär det upplystes, att nämnda upppassningsfartyg framdeles eventuellt komme att utbytas mot motorfartyg.

Lotsstyrelsen och de lönesakkunniga anföra för egen del:

*Lotsstyrelsen  
och de löne-  
sakkunniga.*

»Vad först angår befälhavaren å Vega torde dennes befattning praktiskt taget vara att betrakta såsom en sluttjänst. Innehavaren skall självständigt kunna utföra utsjöprickning och utläggning av bojar och fyrskepp samt verkställa transport av fyrapparater, maskinerier, byggnadsmaterialier m. m. till lots- och fyrplatser. Utförandet av dessa åligganden, som ofta måste ske under synnerligen svåra förhållanden, fordrar hos befälhavaren ett mycket gott omdöme och kunskap att kunna noga bestämma rätt plats för respektive prickar, bojar och fyrskepp. Då lotsstyrelsen och de lönesakkunniga anse, att denne befattningshavare bör i lönehänseende jämsställas med distriktskapten, föreslås han till placering i 12:e lönegraden enligt kommunikationsverkens löneplan.

Beträffande maskinisterna å Vega samt å vederbörande chefsångare vilja lotsstyrelsen och de sakkunniga förorda en placering i 5:e lönegraden enligt kommunikationsverkens löneplan. Ett inordnande av ifrågasvarande befattningar i denna lönegrad, som enligt förslaget skulle jämsställa innehavarna med fyrmästare å 2:a klass fyrplats, torde få anses

berättigat med hänsyn till de stora krav, som måste ställas på dessa maskinister, särskilt vid utläggning och intagning av bojar och andra större sjömärken, vartill kommer, att maskinisterna i ej ringa omfattning få utföra reparationsarbete å maskinella och andra mekaniska anordningar icke blott ombord utan även vid fyrar o. d.

Vid en placering i sålunda föreslagna lönegrader synes någon särskild vintertidsersättning icke längre böra utgå varken till befälhavaren å Vega eller till de ifrågakvarande maskinisterna. Däremot bör i likhet med fyrskeppspersonalen befattningshavare å lotsverkets ångfartyg, såsom hittills varit fallet, under tjänstgöring ombord åtnjuta fri kost eller kostpenningar.

Ett uppförande å ordinarie stat av några ytterligare befattningar å ångfartygen anse sig lotsstyrelsen och de lönesakkunniga icke för närvarande böra förorda.»

Under återopande av den nu återgivna motiveringen ber jag få *Departements-*  
tillstyrka lotsstyrelsens och de lönesakkunnigas förslag. *chefen.*

Vid sitt betänkande hava lotsstyrelsen och de lönesakkunniga såsom bilaga fogat förslag till avlöningsreglemente för befattningshavare vid lots- och fyrstaten, vilket reglemente torde få — med en obetydlig jämkning däri, som jag i det följande skall vidare beröra — jämte tillhörande tjänsteförteckning såsom bilaga fogas vid detta protokoll. *Förslaget till avlöningsreglemente.*

Jag tillåter mig härefter återgiva vad lotsstyrelsen och de lönesakkunniga yttrat såsom specialmotivering för reglementsförslaget:

»Vid uppgörande av förslag till avlöningsreglemente för befattningshavare vid lots- och fyrstaten, vilket såsom bilaga III fogats vid detta betänkande, hava lotsstyrelsen och de lönesakkunniga utgått från det för lotsstyrelsen gällande avlöningsreglementet för befattningshavare vid statsdepartement och vissa andra verk, tillhörande den civila statsförvaltningen (nr 451/1921). Härvid må emellertid inledningsvis framhållas, att några bestämmelser, motsvarande de i 2 kap. av sistberörda reglemente upptagna, ej erfordras. Övriga väsentligare förändringar i förhållande till sistnämnda avlöningsreglemente omnämnas här nedan under vederbörande paragrafer: *Lotsstyrelsen och de lönesakkunniga.*

Reglementsförslagets 1—4 §§ äro av samma innehåll som motsvarande paragrafer i avlöningsreglementet för statsdepartementen. *1—4 §§.*

5 §.

Den föreslagna paragrafen motsvarar 5 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen.

Då enligt förslaget 5 § 1 mom. 3 stycket förutsättes, att lotsstyrelsen bestämmer de orter, där tjänstemännen skola anses stationerade, är detta föranlett av de säregna tjänstgöringsförhållandena vid lotsverket. I sådant hänseende må erinras, att vid detta verk ej sällan tjänstemannens normala bostadsort är en annan än tjänstgöringsorten, såsom förhållandet exempelvis är beträffande fyrskeppspersonal. För sådana fall torde såsom stationeringsort böra bestämmas den ort, som för utövande av tjänstgöringen kan anses såsom lämplig bostadsort för vederbörande tjänsteman, oavsett om han där verkligen är bosatt.

I 3 mom. av samma paragraf hava vissa ändringar måst vidtagas på grund av innehållet i 11 och 12 §§ samt tillkomsten av vissa nya paragrafer.

6 §.

Vid uppgörande av den i 6 § intagna löneplanen hava i huvudsak tillämpats samma lönegrader och löneklasser, som gälla för kommunikationsverken och statsdepartementen, men har därvid, såsom förut är nämnt, visat sig erforderligt att inskjuta vissa mellangrader. Med hänsyn till sistberörda förhållande och då i löneplanen med ett undantag upptagits allenast de lönegrader, i vilka befattningar vid lots- och fyrstaten avses skola placeras, har en delvis förändrad numrering av lönegrader och löneklasser måst vidtagas. Under den för kvinnliga befattningshavare avsedda avdelningen B i den nu föreslagna löneplanen har det emellertid ansetts lämpligt att för eventuellt framtida behov införa en mot den lägsta kvinnliga lönegraden enligt löneplanen för statsdepartementen svarande lönegrad.

Här nedan anges, vilka lönegrader och löneklasser, som motsvara varandra enligt, å ena sidan, reglementsförslaget och, å andra sidan, kommunikationsverkens och statsdepartementens avlöningsreglementen.

Reglementsförslaget.				Avlöningsreglementena för kommunikationsverken och statsdepartementen.			
Manliga tjänstemän.				Manliga tjänstemän.			
Lönegrad	1	omfattande löneklasserna		Lönegrad	1	omfattande löneklasserna	
	1	1-5	=		1	1-5	
»	2	»	=	»	2	»	=
»	3	»	=	»	3	»	=
»	4	»	=	»	4	»	=
»	5	»	=	»	—	»	=
»	6	»	=	»	5	»	=
»	7	»	=	»	—	»	=
»	8	»	=	»	6	»	=
»	9	»	=	»	12	»	=
»	10	»	=	»	16	»	=
»	11	»	=	»	17	»	=

Kvinnliga tjänstemän.				Kvinnliga tjänstemän.			
Lönegrad 1 omfattande löneklasserna	1-4	=	Lönegrad 1 omfattande löneklasserna	1-4 <sup>1</sup>			
» 2 » » »	4-7	=	{ » 2 » »	4-7 <sup>1</sup>			
			{ » 1 » »	1-4 <sup>2</sup>			

<sup>1</sup> Statsdepartementens löneplan.<sup>2</sup> Kommunikationsverkens löneplan.

Förslaget 7 § är i sak likalydande med 10 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen. 7 §.

Bestämmelserna i de föreslagna 8 och 9 §§ äro formulerade i enlighet med stadgandena i 11 och 12 §§ i avlöningsreglementet för statsdepartementen, vilka senare paragrafer, om ock med vissa skiljaktigheter, motsvara 10—12 §§ i avlöningsreglementet för kommunikationsverken. 8 och 9 §§.

Lotsstyrelsen och de lönesakkunniga hava sig visserligen bekant, att en revision av berörda bestämmelser i nyssnämnda särskilda reglementen är ifrågasatt, men torde, i avvaktan på ett avgörande härutinnan, de föreslagna paragraferna lämpligen kunna avfattas i enlighet med den nuvarande lydelsen av stadgandena i avlöningsreglementet för statsdepartementen. För att emellertid underlätta genomförandet av förändrade föreskrifter i ämnet har en särskild övergångsbestämmelse intagits i 35 § av innebörd, att tjänsteman skall vara skyldig underkasta sig de ändrade bestämmelser, som kunna varda utfärdade rörande, bland andra, de i 8 och 9 §§ i förslaget berörda hänseenden.

Förslaget 10 § motsvarar 13 § 3 och 4 mom. i avlöningsreglementet för statsdepartementen. 10 §.

Den föreslagna 11 § innehåller stadganden om den lotspersonalen tillkommande rätt till andel i lotspenningar. Bestämmelserna i fråga ansluta sig till vad hittills i allmänhet gäller i berörda hänseende. 11 §.

Kallortstillägg enligt de i 14 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen meddelade grunder hava syntts lotsstyrelsen och de lönesakkunniga icke påkallade beträffande befattningshavare vid lots- och fyrstaten. Det torde nämligen icke kunna bestridas, att de av dessa befattningshavare, som äro stationerade å sådana orter inom de norra delarna av landet, där eljest kallortstillägg skulle kunna ifrågakomma, under vintermånaderna i regeln hava lindrigare tjänstgöring än annorstädes. Däremot synes den synnerligen ensliga belägenhet, som utmärker några lotsplatser och ett flertal fyrplatser inom olika delar av 12 §.

landet, väl motivera, att den personal, som nödgas av sin tjänstgöring vara bosatt å dylik plats, beredes någon särskild gottgörelse för de betydande olägenheter i skilda hänseenden, som, fränsett ökade levnadskostnader, medfölja en sådan bostadsort. För nämnda ändamål har det syntts lämpligt, att dylik personal tillerkännes enslighetstillägg med belopp växlande mellan 60 och 240 kronor, allt efter graden av enslighet. Bestämmelser härom äro intagna i 12 § i förslaget.

I detta sammanhang torde böra framhållas, att det i 25 § föreslagna fyrskeppstillägget, vilket under tjänstgöring skulle tillkomma å fyrskepp placerad personal, jämväl är avsett att i viss mån motsvara nyssberörda enslighetstillägg.

13 §. Förslagets 13 § överensstämmer i sak med 15 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen. I nu förevarande paragraf meddelas bestämmelser rörande tjänstemans rätt att under där angivna förhållanden uppbära oavkortad lön jämte i förekommande fall enslighetstillägg. I fråga om lotspersonals rätt att åtnjuta den del av avlöningen, som utgöres av lotslott, återfinnas föreskrifter i förslagets 11 §.

14 §. I 14 § uti reglementsförslaget, vilken har sin motsvarighet i 16 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen, hava inryckts bestämmelser om ersättning för mistad lotslott i vissa fall. I sådant hänseende gäller för närvarande, att, därest tjänst innehavare till följd av kroppsskada eller sjukdom, ådragen under tjänstutövning, blivit tills vidare oförmögen till tjänstgöring, avlöningen å stat jämte ersättning för honom till äventyrs tillkommande andel i lotspenningar må kunna efter lotsstyrelsens beprövande till honom utgå oavkortad under högst sex månader, och ankommer det, i händelse sådant tjänstgöringshinder efter utgången av nämnda tid fortfar, på prövning av Kungl. Maj:t till huru stor del avlöning jämte andel i lotspenningar därefter bör till tjänst innehavare utgå.

I fråga om beloppet av det tjänstledighetsavdrag, tjänsteman skall vara skyldig vidkännas under tjänstledighet i vissa fall, har en särskild beräkningsgrund ansetts påkallad beträffande lotspersonal. Då denna personal endast under tjänstgöring äger uppbära lotslott, skulle sådan befattningshavare, därest de vanliga reglerna om tjänstledighetsavdrag tillämpades å denne, under sådan tjänstledighet, som medför tjänstledighetsavdrag, komma i en alltför ogynnsam ställning i avlöningshänseende. Vid nu angivna förhållande har det syntts skäligt, att för lotspersonal tjänstledighetsavdraget bestämmes enligt den löneklass, som är två



klasser lägre än den vederbörande tillhör, eller, om sådan klass ej finnes, enligt lägsta förekommande löneklass.

Bestämmelserna i 15 och 16 §§ i förslaget äro i sak lika med föreskrifterna i 17 och 18 §§ i avlöningsreglementet för statsdepartementen. 15 och 16 §§.

Den föreslagna 17 § motsvarar 19 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen. I anslutning till vad som redan stadgats beträffande personal vid fångvården och statens tvångsarbetsanstalter, torde tjänsteman vid lots- och fyrstaten böra vara skyldig att under viss tid såsom vikarie bestrida befattning ej blott inom högre utan även inom lönegrad, motsvarande den tjänstemannen själv innehar. Att vid ett verk, sådant som lotsverket, med central förvaltning och därunder lydande lokal-förvaltning tjänsteman tillhörande den senare skall hava skyldighet att vikariera jämväl inom det centrala verket, ligger i sakens natur, och torde härom icke i och för sig krävas någon särskild föreskrift. Då emellertid för lotsstyrelsen gäller annat avlöningsreglemente än som nu föreslagits för lots- och fyrstaten, torde det vara lämpligt att för tydlighetens skull uttryckligen angiva, att dylik skyldighet förefinnes. 17 §.

Vid bestämmande av de belopp, varmed vikariatsersättning skall utgå, har ej ansetts lämpligt att taga hänsyn till den i förslagets 14 § angivna särskilda beräkningsgrunden vid tjänstledighetsavdrag för lotspersonal.

Enligt 19 § 3 mom. i avlöningsreglementet för statsdepartementen skola stadgandena om vikariatsersättning äga motsvarande tillämpning i fråga om tjänsteman, som erhållit uppdrag att bestrida göromål, vilka eljest ankomma på tjänsteman inom högre lönegrad. En dylik bestämmelse synes icke böra givas beträffande nu ifrågavarande personal, enär, enligt vad under förslagets 19 § närmare omförmäles, för vissa befattningar skulle medgivas tjänstfrihet, motsvarande semester, allenast under förutsättning att därav icke förorsakas någon kostnad för statsverket. Detta betingar nämligen i sin ordning, att tjänsteman skall utan ersättning bestrida, utöver honom eljest i innehavande befattning tillkommande göromål, jämväl den tjänstfries åligganden. Ett uteslutande av förberörda bestämmelse bör dock icke förhindra, att, där i andra fall än nyss angivits tjänsteman erhållit uppdrag att bestrida göromål, som eljest ankomma på tjänsteman inom högre lönegrad, särskild gottgörelse må kunna jämlikt 31 § i förslaget av Kungl. Maj:t medgivas vederbörande.

Den i 4 mom. föreslagna bestämmelsen avser, att en tjänsteman, som eljest är berättigad till lotslott, skall, om så erfordras, kunna utan ekonomisk uppoffring mottaga vikariatsförordnande å befattning, vilken ej är förenad med lotslott.

18 §. Förslagets 18 § är av samma lydelse som 20 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen.

19 §. Enligt gällande avlöningsbestämmelser för personalen vid lots- och fyrstaten må semester årligen, då sådant kan ske utan hinder för göromålsens behöriga gång, åtnjutas av maskinist och uppbördsman å lotsverkets ångfartyg ävensom av tjänst innehavare vid fast fyr under 15 dagar samt av tjänst innehavare å fyrskepp under tid, växlande från 15 dagar till två och en halv månader, beroende på huru länge skeppets besättning av lotsstyrelsen beräknas vara påmönstrad under året. Semester-tiden för fyrskeppspersonal utgör sålunda för närvarande:

2 $\frac{1}{3}$ månader,	om skeppet beräknas vara påmönstrat under	hela året
1 $\frac{1}{2}$ månad	» » » » » »	10 månader
1 »	» » » » » »	8 »
15 dagar	» » » » » »	mindre än 8 »

Såsom ovan under 17 § antytts, äga för närvarande vissa befattningshavare vid lots- och fyrstaten icke åtnjuta semester men kunna i stället tilldelas tjänstfrihet, därest densamma kan beredas utan hinder för göromålsens behöriga gång och utan kostnad för statsverket. Sådan tjänstfrihet må beviljas lotskapten och lotslöjtnant under en och en halv månad samt befälhavaren å lotsverkets ångfartyg Vega och lotspersonalen under en månad årligen.

Enligt 19 § 1 mom. av här föreliggande förslag till avlöningsreglemente har för personalen å fyrrar och gasstation — distriktsfyrmästaren inberäknad — för maskinister ävensom för expeditionsbiträden semester ansetts böra utgå efter i huvudsak samma grunder, som gälla vid nyreglerade verk. Vad åter beträffar personalen å fyrskepp har det nuvarande systemet synts böra bibehållas på grund av denna personals egenartade tjänstgöringsförhållanden. Då emellertid av fyrskeppspersonalen uttalade önskemål i fråga om semester ansetts i viss mån berättigade, har i allmänhet en ökning av semestertiderna i förening med en efter förhållandena mera avpassad uppdelning iakttagits, på sätt framgår av föreliggande förslag. I anslutning till vad för närvarande är föreskrivet torde i fråga om semester böra iakttagas, att, där göro-

målen under viss del av året äro av väsentligt mindre omfattning än eljest, semestern bör i skälig utsträckning förläggas till sådan tid, då antingen tjänsten i fråga eller den tjänst, vars innehavare uppehåller förordnande å den lediges befattning, lämpligen kan lämnas utan vikarie. Bestämmelse härom torde dock icke hava sin plats i avlöningsreglementet utan böra meddelas i annan ordning.

Enligt 2 mom. har tjänstfrihet i stället för semester ansetts böra bibehållas för samma befattningshavare, som för närvarande äga åtnjuta ledighet i nämnda form. Då lotskapten och lotslöjtnant eller, som de enligt förslaget skola benämnas, distriktschef och distriktskapten för beredande av tjänstfrihet måste jämte egen tjänst bestrida varandras åligganden, synes billigheten kräva, att bägge även för framtiden kunna erhålla tjänstfrihet under lika lång tid, vilken emellertid vid nämnda förhållande ansetts böra begränsas till 40 dagar. För övriga ifrågavarande befattningshavare synes tiden för tjänstfrihet kunna bestämmas till högst 30 dagar, eller samma tid som för dem nu gäller.

På grund av de särskilda förhållandena vid lotsverket har 3 mom. erhållit en något olika avfattning mot liknande bestämmelse uti 21 § av avlöningsreglementet för statsdepartementen, vilket emellertid icke innebär någon ändring i sak.

Förslagets 20 § har i huvudsak samma lydelse som 22 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen. Ett under b) gjort tillägg i fråga om beräkning av ersättning för bostad in natura är föranlett av omöjligheten att i vissa fall, exempelvis då nu ifrågavarande befattningshavare äro de enda å orten boende, kunna utröna något därstädes gällande hyrespris.

20 §.

Föreskrifterna i 21 § hava sin närmaste motsvarighet i 23 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen. Likartade skäl, som kunna åberopas för att staten, när särskilda omständigheter föreligga, tillhandahåller bränsle, torde, vad särskilt fyrpersonal beträffar, tala för tillhandahållande av lysämnen i vissa fall, helst lotsverket under alla förhållanden måste för fyrarna anskaffa sådana ämnen; och har ett härav betingat tillägg införts i paragrafen. På grund av fyrplatsernas ofta avlägsna läge och de därav föranledda synnerligen höga transportkostnaderna för bränsle och lysämnen, har ersättningen för tillhandahållandet av dylika naturaförmåner ansetts böra beräknas med hänsyn allenast till verkets inköpspris.

21 §.

22 §. Förslaget 22 § motsvarar 24 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen.

23 §. Den föreslagna 23 § motsvarar 25 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen. Enligt sistnämnda avlöningsreglemente erhåller tjänsteman på vederbörande verks bekostnad läkarvård jämte läkemedel i regeln allenast vid skada till följd av olycksfall i tjänsten. Dock förutsättes, att en utvidgad rätt i berörda hänseende skall kunna medgivnas genom beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen; och har dylikt medgivande lämnats beträffande vissa befattningshavare vid fångvårdsstaten och statens tvångsarbetsanstalter. På grund av gällande avlöningsvillkor må till person, tillhörande besättning å fyrskipp eller å lotsverkets ångfartyg, vilken sjuknar och icke kan vårdas ombord, utgå ersättning för sjukvårdskostnader enligt lotsstyrelsens bestämmande, och gäller detta sålunda jämväl, då sjukdomen icke föranletts av olycksfall i tjänsten. Därjämte är i tjänstgöringsreglementet stadgat, att, därest lotsstyrelsen finner ersättning för sjukvårdskostnad i andra fall än nu nämnts böra beredas, frågan härom skall underställas Kungl. Maj:ts prövning. Med hänsyn särskilt tagen till tjänstgöringsförhållandena för personal vid lotsverket, synes densamma böra med viss jämkning bibehållas vid sagda förmåner, varom ock bestämmelser föreslagits i nu förevarande paragraf.

24 §. De föreslagna bestämmelserna i 24 § hava sin närmaste motsvarighet i stadgandena i 26 § av avlöningsreglementet för statsdepartementen. Då resor i stor utsträckning ingå i lotsbefälets vanliga tjänstutövning, har det ansetts lämpligt, att bestämmelser rörande reseersättning under dylika resor meddelas i särskild ordning, varom stadgande intagits i 2 mom. av förevarande paragraf.

För vissa av tjänsteman i lotsverkets tjänst företagna färder i och för transport av annan befattningshavare, överbringande av bud o. d., vilka resor icke kunna anses innefattade i tjänstemannens vanliga tjänstutövning, har hittills utgått ersättning enligt särskilda grunder. Då dessa resor näppeligen kunna betraktas såsom till extra förrättning hänförliga tjänsteresor, torde särskild föreskrift härutinnan vara erforderlig, och har sådan intagits i 3 mom.

Enligt bestämmelsen i 4 mom. skulle fri kost eller kostpenningar, såsom redan i det föregående är nämnt, tillkomma å fyrskipp eller å lotsverkets ångfartyg anställd befattningshavare under tjänstgöring ombord.

I 5 mom., som motsvarar 3 mom. i 26 § av avlöningsreglementet för statsdepartementen, är en mindre omformulering vidtagen på grund

därav att vid lotsverket tjänstgöringsorten och stationeringsorten i vissa fall icke sammanfalla.

Uti 25 § i förslaget meddelas bestämmelser i fråga om fyrskeppstillägg. I sådant hänseende hänvisas till vad förut yttrats i sammanhang med frågan om fyrskeppspersonalens avlöningsförhållanden även vid motiveringen till reglementsförslagets 12 §. 25 §.

De föreslagna 26 och 27 §§ hava samma lydelse som 27 och 28 §§ i avlöningsreglementet för statsdepartementen. Huruvida felräkningspenningar enligt 27 § över huvud taget böra utgå vid lots- och fyrstaten, torde emellertid få bli beroende på framtida prövning. 26 och 27 §§.

De under 28, 29 och 30 §§ föreslagna bestämmelserna sakna motsvarighet i andra avlöningsreglementen, men innebära allenast bibehållandet av vissa till fyr- och lotspersonalen sedan gammalt utgående ersättningar, vilka icke ansetts lämpligen böra innefattas i den fasta avlöningen. 28, 29 och 30 §§.

Det skulle visserligen kunna sättas i fråga, huruvida den särskilda ersättningen för mistsignaleri fortfarande bör utgå. Från personalens sida har sålunda föreslagits, att i stället för bibehållande av nämnda ersättning vid tjänstemännens placering i lönegrader avgörande betydelse skulle fästas vid det förhållandet, om vid den fyr, där vederbörande tjänstgör, mistsignaleri förekommer eller ej. Enligt styrelsens och de lönesakkunnigas mening böra emellertid, såsom redan nämnts, i viss mån andra grunder vara bestämmande vid tjänstemans placering i lönehänseende, då även andra tjänsteåligganden än mistsignaleri därvid böra spela in. Då skyldighet att verkställa mistsignaleri i varje fall medför en särskild bundenhet och ökat arbete, har det syntts billigt, att ersättning fortfarande må utgå för dylik signalering. Beträffande ifrågasvarande ersättning må vidare erinras, att densamma i vissa fall är att betrakta såsom en gottgörelse åt befattningshavares familjemedlemmar för erforderligt biträde vid signaleringens utförande. Beloppet av ifrågasvarande ersättning har från och med den 1 juli 1921 höjts från 25 öre till 50 öre för timme. Uti 28 § 1 mom. har föreslagits bestämmelse rörande ersättning för mistsignaleri, och har därvid en timersättning av 50 öre bibehållits.

Bestämmelsen i 28 § 2 mom. föranledes av den ersättning efter 400 kronor per vinterperiod, som jämlikt kungl. brev den 11 november 1921 från handels- och sjöfartsfonden utgår till föreståndaren för östra

issignaleringsområdet för hans arbete under sön- och helgdagar med sammanställandet och inlämnandet å centraltelegrafstationen i Stockholm under de tider av året, då issignaltjänsten är i verksamhet, av radio-telegrafiska meddelanden om is- och seglationsförhållanden m. m.

Den i 29 § av förslaget omförmälda hemväggersättningen utgår enligt bestämmelserna i kungl. kungörelsen den 27 november 1896, vilken ersättning för år 1922 enligt Kungl. Maj:ts beslut på visst sätt förhöjts. Övriga i förevarande paragraf omförmälda till lotspersonalen, från sjöfarten utgående ersättningar och förmåner utgöras av i §§ 23 och 31—36 av förordningen den 15 februari 1881 angående lotsverket omnämnda ersättningar och förmåner såsom fri kost vid lotsning samt sovplats ombord i det lotsade fartyget ävensom ersättningar för meddelande av upplysningar m. m., då lots genom signalering tillkallats för sådant ändamål.

Vad beträffar den i 30 § i förslaget avsedda prickningsersättningen gäller enligt § 83 i tjänstgöringsreglementet för lotsverket, att den ersättning, som tillkommer lotsarna för prickar, vilka av dem skola anskaffas, utsättas och underhållas, bestämmas av lotsstyrelsen med avseende ej mindre å de utprickade ställenas än å de utsatta prickarnas beskaffenhet. Där utsättning, tillsyn och intagning av bojar, konprickar m. fl. dylika sjömärken, vilka av kronan anskaffas, åligga lots, åtnjuter han därför särskild ersättning enligt lotsstyrelsens bestämmande.

I fråga om denna ersättnings natur må hänvisas till vad statskontoret därom yttrat i samband med 1914 års lönereglering, vilket yttrande finnes återgivet å sid. 196 i Kungl. Maj:ts proposition, nr 228, den 20 juni 1914 angående anslag till lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna m. m.

31 och 32 §§. Förslagets 31 och 32 §§ hava sin motsvarighet i 31 och 32 §§ i avlöningsreglementet för statsdepartementen.

33 §. Den föreslagna 33 § motsvarar 34 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen. Då i staten icke torde böra uppföras särskilda arvoden till icke-ordinarie befattningshavare, är någon paragraf av det i 33 § av sistnämnda reglemente angivna innehåll icke erforderlig.

34 §. Då det näppeligen torde vara lämpligt att för en personal av icke större omfattning än den vid lots- och fyrstaten inrätta en särskild lönenämnd, hava styrelsen och de lönesakkunniga förutsatt, att de ärenden beträffande ifrågavarande personalgrupp, som böra behandlas av en lönenämnd, anförtros åt antingen allmänna civilförvaltningens lönenämnd eller

kommunikationsverkens lönenämnd, varvid dock vederbörande nämnd torde vid behov böra på lämpligt sätt förstärkas med representanter för nu ifrågavarande förvaltningsgren och personal.

Uti förslagets 35 § meddelas i anslutning till 36 § i avlöningsreglementet för statsdepartementen vissa bestämmelser rörande de nya avlöningsbestämmelsernas tillämplighet m. m. Härvid torde dock böra uppmärksammas vad i sådant hänseende här ovan anförts i motiveringen till 8 och 9 §§.»

35 §.

Till vad lotsstyrelsen och de lönesakkunniga i specialmotiveringen anfört vill jag beträffande 8 och 9 §§ foga den upplysningen, att allmänna civilförvaltningens lönenämnd numera avgivit förslag till ändrad lydelse av motsvarande paragrafer i avlöningsreglementet för statsdepartementen, samt att, efter vad jag under hand inhämtat, chefen för finansdepartementet under den närmaste framtiden torde komma att förorda en framställning i ämnet till riksdagen. De ändrade bestämmelser i fråga om uppflyttning i löneklasser, som sålunda kunna komma att införas i avlöningsreglementet för statsdepartementen, böra givetvis föranleda, att motsvarande ändringar vidtagas jämväl i avlöningsreglementet för lots- och fyrstaten. Redan av denna anledning torde den av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga beträffande 8 och 9 §§ i reglementsförslaget införda särskilda övergångsbestämmelsen, vilken saknar motsvarighet i avlöningsreglementet för civilförvaltningen, vara överflödigt och sålunda lämpligen böra utgå.

Departements-  
chefen.

I likhet med lotsstyrelsen och de lönesakkunniga anser jag, att någon särskild lönenämnd för personalen vid lots- och fyrstaten icke erfordras. Då i betänkandet förordas, att den av de redan förefintliga löneämnderna, som må få i uppdrag att handlägga ärenden rörande lotsverket, vid behov på lämpligt sätt förstärkes med representanter för nu ifrågavarande förvaltningsgren samt personalen, vill jag framhålla, att härvid — i likhet med vad chefen för finansdepartementet enligt det vid Kungl. Maj:ts proposition den 17 nästlidna februari, nr 89, fogade utdraget av statsrådsprotokollet uttalat i fråga om tullverket — lämpligen torde böra förfaras så, att lönenämnden för hörande inkallar en eller flera representanter för verket och personalen. Jag vill vidare framhålla, att icke heller någon särskild bostadsnämnd för lots- och fyrstaten synes mig erforderlig; jag utgår sålunda från att åt allmänna civilförvaltningens eller kommunikationsverkens bostadsnämnd bör uppdragas att handlägga frågor även rörande lots- och fyrpersonalen. Av

praktiska skäl synes mig slutligen ett medgivande av riksdagen böra utverkas, att vederbörande bostads- och lönenämnder, därest Kungl. Maj:t så finner erforderligt, må redan under år 1922 upptaga frågor rörande lots- och fyrstaten.

Innan jag lämnar de frågor, som angå själva avlöningsreglementet, skall jag tillåta mig i korthet beröra ett par spørsmål, som stå i visst samband därmed.

Det ena av dessa spørsmål rör beräkningen av dyrtidstillägg för den personal, å vilken ovannämnda avlöningsreglemente skulle äga tillämpning.

Härvid ber jag först få erinra om att chefen för finansdepartementet i sitt vid Kungl. Maj:ts proposition den 3 nästlidna februari, nr 84, angående dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst fogade yttrande till statsrådsprotokollet omnämnde, att ny definitiv lönereglering vore avsedd att genomföras vid 1922 års riksdag för vissa grupper av befattningshavare, bland annat för lots- och fyrinrättningens lokalstater. Departementschefen anförde i sammanhang härmed i huvudsak följande. Till personal, som bleve på dylikt sätt lönereglerad från ingången av år 1923, borde dyrtidstillägg utgå för år 1922 enligt § 3 i den allmänna dyrtidstilläggskungörelsen och för första halvåret 1923 enligt § 4 i samma kungörelse. Om emellertid särskilt avlöningsreglemente komme att införas från och med inträdandet av en sådan ny lönereglering, ehuru väl med avseende å lönebeloppens avvägande samma prisnivå tagits till utgångspunkt som vid löneregleringen för kommunikationsverken, kunde den avsedda beräkningen av dyrtidstillägg åt vederbörande personal från ingången av år 1923 icke utan vidare följa av den lydelse, som givits berörda § 4. Vid sådant förhållande och då slutligt beslut angående de nya löneregleringarna torde komma att fattas först efter riksdagens blivande beslut angående dyrtidstilläggen, syntes det erforderligt, att vid avlåtande till riksdagen av proposition rörande definitiv lönereglering för sådan förvaltningsgren, beträffande vilken särskilt avlöningsreglemente vore avsett att tillämpas, förslag framlades om att dyrtidstillägg till vederbörande personal skulle utgå enligt bestämmelserna i sistnämnda paragraf.

Då, såsom förut nämnts, befattningshavarnas vid lots- och fyrstaten egenartade arbetsförhållanden påkallar utfärdandet av ett särskilt avlöningsreglemente, torde beträffande denna personal i samband med löneregleringen föreskrift i det av chefen för finansdepartementet omförmälda hänseende böra meddelas. Likaledes torde av riksdagen böra



äskas medgivande till att dyrtidstillägg må beräknas å de i reglementet upptagna nya avlöningsformerna enslighetstillägg och fyrskippstillägg.

Det andra av de av mig här ovan åsyftade särskilda spörsmål rör de till lots- och fyrpersonalen i vissa fall utgående naturaförmånerna.

I det föregående har jag erinrat, hurusom i fråga om naturaförmåner för lotspersonalen för närvarande finnes föreskrivet, att, då sådana åtnjutas, skall med hänsyn till vederbörande förmåners värde och förhållandena i orten skäligt avdrag efter lotsstyrelsens bestämmande göras å avlöningen. Såsom exempel på förmåner, för vilka dylikt avdrag göres, nämnde jag bostad, vedbrand, skogstäkt, mulbete och fiske. Därjämte förekomme i vissa fall, att kommun förklarats skyldig tillhandahålla lotsar byggnadsplats m. m. eller till dem utgiva däremot svarande kontant ersättning, i vilka fall även avdrag å avlöningen ägt rum.

I fråga om ordningen för erläggandet av ersättning för bostad ävensom för bränsle eller lysämnen finnas i reglementsförslagets 20 och 21 §§ meddelade särskilda förskrifter. Det synes mig emellertid erforderligt, att föreskrift tillika blir meddelad om på vad sätt ersättning skall erläggas för övriga till befattningshavarna vid lots- och fyrstaten upplåtna förmåner eller ersättningar för sådana förmåner. I överensstämmelse med vad i 21 § av reglementsförslaget är stadgat beträffande bränsle och lysämnen, torde böra gälla, att, där befattningshavare vid lots- och fyrstaten åtnjuter annan naturaförmån än i 20 och 21 §§ reglementsförslaget omförmåles eller ersättning i penningar för sådan förmån, skall i förra fallet ersättning för förmånens värde erläggas av förmånstagaren genom avdrag å avlöningen och i senare fallet avräkning ske å avlöningen med det belopp, varmed ersättning för den avlösta förmånen utgår, allt i den ordning, lotsstyrelsen bestämmer.

Inordnandet av personalen vid lots- och fyrstaten i det nya avlöningssystemet påkallar vissa övergångsbestämmelser. I likhet med vad som skett beträffande kommunikationsverken samt statsdepartement m. fl. verk synes det lämpligen böra få ankomma på Kungl. Maj:t att utfärda föreskrifter i ämnet, varvid i huvudsak motsvarande synpunkter böra beaktas, som kommit till uttryck i de för de nyssnämnda verken meddelade övergångsbestämmelserna.

I sammanhang med övergång även för lots- och fyrstatens vidkommande till ett lönesystem med efterskottsutbetalning av hela avlöningen torde, på sätt medgivits beträffande kommunikationsverken samt

Övergångs-  
anordningar.

statsdepartement m. fl. verk, böra medgivas, att, där tjänsteman vid lots- och fyrstaten enligt dittills gällande avlöningsbestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i stat upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring — i förskott, må vid ingången av januari månad 1923 till honom på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad tjänstemannen skulle hava i den befattning, han vid utgången av år 1922 innehade, i förskott uppburit för januari månad 1923, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande, vilket belopp för tjänsteman, som utöver kontant avlöning åtnjuter fri bostad jämte fritt bränsle och lyse, bör ökas med värdet, enligt lotsstyrelsens uppskattning, av denna förmån för en månad. — Kostnaderna för nämnda övergångsarrangemang torde kunna bestridas från den under avlöningsstaten för lots- och fyrstaten avsedda anslagsposten till avlöning åt ordinarie tjänstemän, vilken anslagspost skulle erhålla förslagsanslags natur.

För närvarande kvarstå ett antal av lotspersonalen och en fyrmästare å den före år 1915 gällande staten. I överensstämmelse med vad som skett beträffande statsdepartement m. fl. verk synes det vara lämpligt att av riksdagen äska ett generellt medgivande för Kungl. Maj:t att för dem medgiva övergång på den nu föreslagna staten.

I fråga om personal, som föredrager att kvarstå på nu gällande stat, torde i detta sammanhang böra framhållas, att, i anslutning till vad som gäller beträffande liknande befattningshavare vid statsdepartement m. fl. verk, nu utgående tillfällig löneförbättring icke bör efter den nya statens ikraftträdande tillkomma tjänsteman, som anmäler sig ej vara villig att övergå på denna stat.

Beträffande slutligen den å övergångs- och indragningsstat uppförda personalen ber jag att få nämna, att, enligt vad jag från lotsstyrelsen inhämtat, tillfällig löneförbättring eller personliga lönetillägg hittills icke utgått till denna personal och därför väl icke heller nu böra ifrågasättas.

#### Stater.

Förutom anslag till avlöningsstat för lotsstyrelsen å 188,100 kronor, omkostnadsstat för lotsverket å 1,529,049 kronor och pensionsstat för lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna å 276.000 kronor, till vilka jag senare skall återkomma, ingå i det å riksstaten för år 1922 för lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna uppförda ordinarie förslagsanslaget å 4,885,114 kronor anslag till följande avlöningsstater för lots- och fyrstaten, nämligen:

*dels* avlöningsstat för befälet vid lotsverket, för vilken stat anvisats ett förslagsanslag å 81,150 kronor, därav bestämt anslag 70,150 kronor,

*dels* avlöningsstat för lotspersonalen, för vilken stat anvisats ett förslagsanslag å 1,950,200 kronor, därav bestämt anslag 860,900 kronor,

*dels* avlöningsstat för fyrpersonalen, för vilken stat anvisats ett förslagsanslag å 741,000 kronor, därav bestämt anslag 461,700 kronor,

*dels* avlöningsstat för personalen å lotsverkets ångfartyg, för vilken stat anvisats ett förslagsanslag å 86,750 kronor, därav bestämt anslag 15,000 kronor,

*dels* avlöningsstat för personalen vid livräddningsanstalterna, för vilken stat anvisats ett förslagsanslag å 9,570 kronor,

*dels* stat för undervisningsanstalterna, för vilken stat anvisats ett förslagsanslag å 13,000 kronor,

*dels ock* övergångs- och indragningsstat, för vilken stat anvisats ett bestämt anslag å 10,295 kronor.

Därest det av mig föreslagna nya avlöningsreglementet skall vinna tillämpning från och med år 1923 å lots- och fyrstaten, betingas därav förändrad uppställning av nyssberörda, nu gällande avlöningsstater. Därvid synas böra tillämpas de allmänna grunder, som iakttagits vid den år 1921 genomförda nya definitiva löneregleringen för befattningshavare vid statsdepartement och centrala ämbetsverk och som finnas angivna i 1902 års löneregleringskommittés betänkande, delen LXII, sid. 130—133.

I enlighet härmed skulle kostnaderna för löner till de ordinarie tjänstemännen vid lots- och fyrstaten angivas i *en* anslagspost, från vilket särskilda anslag jämväl skulle bestridas de i lönerna ingående belopp, som motsvara nuvarande ålderstilläggen. Denna anslagspost bör av skäl, som i löneregleringskommitténs nyss åberopade betänkande angivits, erhålla förslagsanslags natur, vilket måste vara så mycket mer nödvändigt, som i avseende å lots- och fyrstaten behov förefinnes att kunna företaga omplaceringar av tjänstemän, varigenom till följd av ortsgrupperingen differenser i avlöningsbelopp kunna uppstå.

De nu i staterna uppförda anslagen till ålderstillägg och ortstillägg skulle däremot icke vidare förekomma. Det föreslagna avlöningsreglementet innebär därjämte, att följande anslag ej heller skulle vidare bibehållas, nämligen: de å avlöningsstaten för lotspersonalen uppförda anslagen till lönetillägg åt mästerlotsar samt till förmansarvoden, de å avlöningsstaten för fyrpersonalen upptagna anslagen till provianteringsbidrag samt särskilda arvoden och ersättningar, till hyresbidrag, till dagavlönning under vintertjänstgöring å fyrskepp, till arvoden till å fyrskepp anställda personer, som tjänstgöra såsom styrmän eller maskinister, samt till kostnader för ved och lyse in natura, ävensom det å

*Avlönings-  
staten för  
lots- och fyr-  
staten.*

avlöningsstaten för personalen å lotsverkets ångfartyg uppförda anslaget till dagavlönning under vintertjänstgöring. Vad nu sagts i fråga om anslaget till »provianteringsbidrag samt särskilda arvoden och ersättningar» gäller emellertid allenast med en viss modifikation, till vilken jag senare skall återkomma.

Vid beräkningen av storleken av anslagsposten för avlöningar till ordinarie tjänstemän har det i nämnda post ingående beloppet för bestridande av »lön» i enlighet med nyss åberopade grunder bestämts sålunda, att kostnaden för en var ordinarie tjänsteman beräknats efter avlöningen i näst högsta löneklassen inom vederbörande lönegrad, varvid ortgruppen med tillämpning av den för kommunikationsverken fastställda gruppering bestämts efter den tjänstgöringsort respektive den bostadsort, till vilken vederbörande befattningshavare enligt i lotsstyrelsens och de lönesakkunnigas betänkande föreslagna grunder till placering skulle vara att hänföra. Då emellertid tjänstemän tillhörande lots- och fyrstaten äro till en del placerade å sådana platser, vilka i dyrortshänseende icke finnas upptagna i nyssnämnda ortsgruppering, har i sådana fall måst företagas en ungefärlig uppskattning, vilket medfört, att det slutliga resultatet måst bliva i viss mån approximerat.

Från ifrågavarande anslagspost torde, i anslutning till vad som i sådant hänseende gäller beträffande statsdepartement m. fl. verk, jämväl böra bestridas kostnaderna för i 32 § av förslaget till avlöningsreglemente omförmäld begravningshjälp vid ordinarie tjänstemans frånfälle ävensom för läkarvård till sådan tjänsteman enligt 23 § i samma förslag. Vidare synes det lämpligt, att från samma anslagspost bestridas kostnaderna för de i 12 och 25 §§ i avlöningsreglementet föreslagna nya avlöningsformerna enslighetstillägg och fyrskeppstillägg. Enligt nu angivna beräkningsgrunder har anslagsposten »avlöningar till ordinarie tjänstemän» vid lots- och fyrstaten upptagits till förslagsvis 2,880,000 kronor.

I den mån medel erfordras såväl till fast avlöning åt ordinarie befattningshavare, vilka kvarstå å äldre eller nu gällande stat, som till den inkomstfyllnad, vilken, därest lotspersonal å gammal stat icke kommer att övergå å den nya avlöningsstaten, skall enligt i samband med 1914 års löne reglering givna bestämmelser utgå, lära nyssnämnda anslagspost böra tagas i anspråk. Härvid torde vara att uppmärksamma, att avlöningar till motsvarande å den nya staten uppförda befattningar icke skulle under tiden komma att utgå.

Å avlöningsstaten för lotspersonalen finnes uppfört ett förslagsanslag benämnt »andel i lotspenningar», vilket anslag för år 1922 upp-

tagits till ett belopp av 720,000 kronor, utgörande 40 procent å beloppet av de å riksstatens inkomstsida för samma år beräknade lotspenningarna. Nämnda relation mellan inkomster och utgifter av lotspenningar bör givetvis jämväl för framtiden iakttagas, varför jag i likhet med lotsstyrelsen och de lönesakkunniga ansett lämpligt, att särskilt anslag upptages å ifrågavarande avlöningsstat för lotspersonalen tillkommande lotslott, vilket anslag bör givas natur av förslagsanslag och benämnas »lotspersonalens andel i lotspenningar». Från anslaget skulle jämväl utgå likaledes till 40 procent beräknad lotslott till å äldre stat kvarstående befattningshavare. Återstoden av sådan lotspersonal tillförsäkrad inkomst av lotspenningar skulle, såsom förut antytts, i form av inkomstfyllnad utgå av anslaget till avlöningar till ordinarie tjänstemän. — Vid det förhållande att Kungl. Maj:t efter förslag av lotsstyrelsen i 1922 års statsverksproposition beräknat inkomsten av lotspenningar för första halvåret 1923 till allenast 750,000 kronor torde samma inkomst för hela året 1923 förty böra uppskattas till dubbla beloppet eller 1,500,000 kronor. Anslaget till lotspersonalens andel i lotspenningar har därför i förslaget till avlöningsstat upptagits till 600,000 kronor.

Vidare torde böra för lots- och fyrstaten uppföras en särskild anslagspost till ersättningar åt vikarier å ordinarie befattningar, från vilken anslagspost jämväl kostnaden för ersättning för mistad lotslott lämpligen synes kunna bestridas. Med de i förslaget till avlöningsreglemente angivna grunder för vikariatsersättningar kunna emellertid även vad beträffar vikarier, som själva äro ordinarie tjänstemän, kostnaderna härför endast approximativt beräknas. Och då det framdeles torde ankomma på Kungl. Maj:t att vid bestämmande av grunder för avlöningsförmåner åt icke-ordinarie personal även meddela föreskrifter rörande vikariatsersättningar åt icke-ordinarie befattningshavare, vilka vikariera å ordinarie tjänster, måste de nu gjorda beräkningarna i förevarande hänseende betraktas såsom helt och hållet provisoriska. Under alla förhållanden skulle ifrågavarande anslagspost hava förslagsanslags natur. Anslagsposten har förslagsvis upptagits till 25,000 kronor.

Såsom en fjärde anslagspost i den nya avlöningsstaten för lots- och fyrstaten torde böra upptagas ett belopp till bestridande av kostnaderna för avlöning av icke-ordinarie befattningshavare. Av vad jag tidigare föreslagit i fråga om den framtida organisationen av distrikts-expeditionerna framgår, att även för framtiden tillgång till extra arbetskrafter å dessa expeditioner måste finnas, varför medel för sådant ändamål böra beräknas. Vidare förekomma i de för år 1922 gällande staterna följande anslag, avsedda till avlöning av icke-ordinarie personal,

nämligen i avlöningsstaten för lotspersonalen ett förslagsanslag till arvoden åt extra lotspersonal, i avlöningsstaten för fyrpersonalen ett förslagsanslag till arvoden åt extra biträden vid såväl fasta fyrar som å fyrskepp samt i avlöningsstaten för personalen å lotsverkets ångfartyg ett förslagsanslag för tillsyn och bemanning i övrigt å tjänstefartyg samt lotsångarna Skanör och Viken.

Då antalet icke-ordinarie befattningshavare med hänsyn till sjöfartens omfattning under olika tider av året samt under olika år måste undergå avsevärda växlingar samt då härtill kommer, att grunderna för avlöningsförmånerna för icke-ordinarie befattningshavare skulle fastställas av Kungl. Maj:t, så kan anslagsposten i fråga icke begränsas till ett högsta belopp, utan bör den hava förslagsanslags natur.

Vid beräkningen av anslagspostens belopp, vilken beräkning måste åtminstone för närvarande bliva helt approximativ, har lagts till grundsumman av nyss omfördälda anslag för år 1922. Då emellertid ifrågavarande anslag under de senare åren visat sig icke vara för sitt ändamål tillräckliga utan måst överskridas, har nämnda summa ansetts böra något höjas, varefter densamma, bland annat för ersättande av nu utgående tillfällig löneförbättring åt dylik personal, ökats med i runt tal 33 procent. Med hänsyn vidare därtill, att det ansetts lämpligt att låta såväl den i 28 § 1 mom. av förslaget till avlöningsreglemente upptagna ersättningen för mistsignalering som ock kostnaderna för semester åt vid lotsverket anställda arbetare, vilka kostnader i 1922 års riksstat bestridas från ett under tionde huvudtiteln F VII för ändamålet uppfört särskilt förslagsanslag å extra stat, utgå från ifrågavarande anslagspost, har vid beräkning av postens storlek härför avsetts erforderliga medel. Ifrågavarande anslagspost har förslagsvis uppförts till 400,000 kronor.

Enligt vad förut nämnts, skulle det nu å avlöningsstaten för fyrpersonalen upptagna anslaget till provianteringsbidrag samt särskilda arvoden och ersättningar icke vidare förekomma. Emellertid ingå bland nämnda ersättningar gottgörelse till fyrpersonal, som har sin tjänstgöring förlagd till avlägset liggande orter, för bestridande av kostnaderna för uppehållande medelst egna båtar av förbindelse med land. Då denna gottgörelse icke torde kunna betraktas såsom någon avlöningsförmån och då densamma skäligen bör för framtiden utgå i enlighet med hittills tillämpade grunder, har jag i likhet med lotsstyrelsen och de lönesakkunniga tänkt mig, att gottgörelsen, såsom av i viss mån liknande art som den för resekostnad utgående ersättning, hädanefter lämpligen bör utgå från omkostnadsstatens förslagsanslag till rese- och traktamentskostnader. Sistnämnda anslag bör därför erhålla en benämning, som i sig kan innefatta

även ifrågavarande gottgörelse, och föreslås, att anslaget benämnes »rese- och traktamentskostnader m. m.» Gottgörelse av ifrågavarande art torde komma att utgå allenast i ett mycket begränsat antal fall och till ringa belopp.

Å avlöningsstaten för fyrpersonalen finnas uppförda ytterligare två förut ej berörda förslagsanslag, nämligen ett till »arvoden åt personal vid mindre fyrar» å 39,000 kronor samt ett till »proviant eller spisningspenningar till personalen å fyrskepp» å 47,500 kronor. Jag har funnit, att för omförmälda båda ändamål särskilda anslagsposter böra uppföras jämväl i den nya avlöningsstaten om ock med något ändrade benämningar. Då förenämnda anslags belopp visat sig icke på långt när förslå för avsedda ändamål, torde en förhöjning av beloppen böra i detta sammanhang vidtagas. I enlighet härmed föreslås, att i staten uppföras särskilda förslagsanslag »för skötsel av fyrar utan ständig bevakning» å 50,000 kronor och till »kost eller kostpenningar till personalen å fyrskepp» å 60,000 kronor.

Slutligen har jag, i likhet med lotsstyrelsen och de lönesakkunniga ansett, att i stället för en särskild avlöningsstat för personalen vid livräddningsanstalterna samt en särskild stat för undervisningsanstalterna lämpligen borde i den nya avlöningsstaten uppföras två särskilda anslagsposter av förslagsanslags natur under benämning »för betjäning av livräddningsanstalterna» samt »lotsverkets undervisningsanstalter m. m.». För ifrågavarande stater äro, såsom förut nämnts, för närvarande anvisade förslagsanslag å respektive 9,570 och 13,000 kronor. Då nu utgående arvoden för betjäning av livräddningsanstalterna skäligen torde böra något förhöjas samt anslaget till undervisningsanstalterna under senare år måst ej oväsentligt överskridas, hava anslagen nu beräknats till förslagsvis respektive 11,000 och 19,000 kronor.

Såsom framgår av det framlagda förslaget till avlöningsreglemente, skulle — utöver de ordinarie avlöningarna — i vissa fall förmåner och ersättningar av olika slag utgå till ordinarie tjänstemän. I det föregående har redan behandlats frågan om från vilken anslagspost å den nya avlöningsstaten vissa av dessa förmåner och ersättningar skulle bestridas. Här torde nu allenast böra ytterligare framhållas följande. Vad beträffar i 24 § omförmäld ersättning för tjänsteresa samt tjänstgöringstraktamente ävensom i 26 § berörd ersättning för flyttningskostnad, torde nämnda ersättningar lämpligen böra bestridas av det förslagsanslag, som må komma att i omkostnadsstaten för lotsverket upptagas till rese- och traktamentskostnader m. m. Därest den i 27 § omnämnda förmånen av felräkningspenningar kommer att tillerkännas

någon tjänsteman, synas härför erforderliga medel kunna utgå av den såsom förslagsanslag ifrågasatta anslagsposten »avlönningar till ordinarie tjänstemän». Den i 30 § omnämnda prickningsersättning torde liksom hittills varit fallet böra utgå från omkostnadsstatens anslag till bojars och prickars anskaffning, underhåll, utsättning och intagning.

Det i 28 § 2 mom. avsedda arvode för viss befattning med issignaleringstjänsten synes fortfarande såsom hittills böra utgå från handels- och sjöfartsfonden.

Övergångs-  
och indrag-  
ningsstaten.

Vad den för år 1922 gällande *övergångs- och indragningsstaten* angår, kan densamma med hänsyn till under år 1921 skedd avgång från staten, upptagas med ett från 10,295 till 6,875 kronor minskat belopp.

Pensions-  
staten.

Såsom förut antytts, finnes för lots- och fyrinrättningen med livräddningsanstalterna — lotsstyrelsen däri inbegripen — fastställd särskild *pensionsstat*, i vilken äro upptagna följande anslag, nämligen: *dels* ett bestämt anslag å 15,000 kronor till beredande av understöd åt vissa förutvarande befattningshavare vid lotsverket eller deras änkor och barn, *dels* ett förslagsanslag å 50,000 kronor till pensionering av lotsstyrelsens och lotsverkets personal i enlighet med bestämmelserna i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänstnehavares rätt till pension, från vilket anslag pensionering äger rum till sådana befattningshavare, som med eller efter år 1915 erhållit eller erhålla pension med undantag av det fåtal personer, som kvarstår å gammal stat eller tillhör övergångs- och indragningsstat, *dels* ett förslagsanslag å 199,000 kronor till pensionering genom flottans pensionskassa av lotsstyrelsens och lotsverkets personal, från vilket anslag pensionering äger rum till befattningshavare, vilka erhållit pension före år 1915 eller som där-efter erhålla pension, då de avgå från gammal stat eller övergångs- och indragningsstat, *dels ock* ett förslagsanslag å 12,000 kronor till livräntor åt änkor och barn efter befattningshavare vid lotsverket enligt förordningen den 22 oktober 1909.

I fråga om det förstnämnda anslaget å 15,000 kronor föreslås ingen förändring.

De båda därefter omnämnda anslagen, nämligen de å 50,000 och 199,000 kronor, hava alltsedan år 1914, då de fastställdes, icke undergått någon förändring. Det har emellertid visat sig, att det förstnämnda anslaget under årens lopp blivit alldeles otillräckligt för sitt ändamål. Däremot har det sistnämnda, större anslaget allt mindre behöft tagas i



anspråk till följd av avgång bland pensionärerna. I följande uppställning meddelas tillgängliga uppgifter rörande de verkliga utgifterna å de båda anslagen under åren 1918—1921 respektive 1917—1920:

År	50,000-kronors anslaget:	
1918 .....	kronor	115,781: 87
1919 .....	»	130,872: 24
1920 .....	»	142,337: 02
1921 .....	»	159,002: 65

År	199,000-kronors anslaget:	
1917 .....	kronor	160,236: 03
1918 .....	»	153,301: 70
1919 .....	»	139,185: 87
1920 .....	»	127,292: 77.

Med hänsyn till den avgång bland pensionärerna, som ägt rum under år 1921 och som beräknas komma att äga rum under år 1922, torde det hittillsvarande större anslaget kunna för år 1923 upptagas till förslagsvis 100,000 kronor. För samma år torde det nuvarande mindre anslaget lämpligen böra beräknas till förslagsvis 175,000 kronor.

I fråga slutligen om det å pensionsstaten uppförda anslaget till livräntor åt änkor och barn efter befattningshavare vid lotsverket har en höjning av anslaget ägt rum vid 1921 års riksdag, varför nu ej föreslås någon ändring i anslagsbeloppet.

Det återstår slutligen att behandla frågan om medelsbehovet för finansierandet av *omkostnadsstaten för lots- och fyrinrättningen* för budgetperioden 1 januari—30 juni 1923. *Omkostnadsstaten.*

Nämnda omkostnadsstat har för år 1922 följande utseende:

## Omkostnadsstat

att tillämpas från och med år 1922.

<b>Förslagsanslag.</b>		
Till konsumtionsartiklar för fyrar, mistsignalstationer och livräddningsstationer .....	142,500	
> reparation och underhåll av byggnader vid lots- och fyrplatser samt livräddningsstationer, båkar och andra anstalter, vilka icke här nedan särskilt upptagas, ävensom dithörande inventariersedlar .....	80,000	
> fyrskeppens reparation, rustning, utläggning och intagning, driftkostnader ävensom dithörande inventariersedlar .....	87,500	
> lotsverkets ångfartygs och tjänstefartygs underhåll och komplettering, rustning och driftkostnader ävensom dithörande inventariersedlar .....	111,000	
> bidrag till underhåll, komplettering och drift av båtar vid lotsplatser, <i>högst</i> .....	100,000	
> bojars och prickars anskaffning, underhåll, utsättning och intagning .....	68,000	
> skrivmaterialier och expenser, ved m. m. för lotsstyrelsen .....	10,000	
> hyra för lotsstyrelsens ämbetslokal .....	9,500	
> kontorshyror och expenser inom lotsdistrikten .....	45,000	
> grundräntor, jordskyld, ersättning för vedbrand .....	5,000	
> rese- och traktamentskostnader .....	30,000	
> utbildande av personal för gnisttelegrafering .....	3,500	
> extra utgifter .....	35,000	
> bestridande av Sveriges bidrag till underhåll av en fyr å Kap Spartel .....	1,080	
> bidrag från Sverige för uppförande och underhåll av en fyr å Kap Guardafui .....	560	
> friheter och ersättningar, utgörande i värde efter markegång .....	409	729,049
Förstärkningsanslag till täckande av uppkommande brister i förestående förslagsanslag, <i>förslagsanslag, högst</i> .....	—	800,000
Summa kronor	—	<b>1,529,049</b>

Då de flesta av de i staten uppförda förslagsanslagen blivit under en följd av år högst väsentligt överskridna, har riksdagen på Kungl. Maj:ts förslag till täckande av uppkommande brister i dessa anslag såväl för år 1921 som, enligt vad av nyss återgivna omkostnadsstat framgår, för år 1922 beviljat särskilda förstärkningsanslag, med natur av förslagsanslag högst, vardera å 800,000 kronor.

I skrivelse den 31 augusti 1921 har lotsstyrelsen i samband med övriga äskanden för första halvåret 1923 erinrat härom samt meddelat, att till följd av rådande höga arbets- och materialkostnader omkostnadsstatens titlar även under år 1920 högst väsentligt överskridits. Enligt verkställd uträkning uppgingo för nämnda år utgifterna å omkostnadsstatens olika titlar till sammanlagt 2,582,154 kronor 61 öre.

I sin nyssnämnda skrivelse den 31 augusti 1921 anför lotsstyrelsen i ämnet vidare följande: *Lotsstyrelsen.*

»Jämväl under innevarande år visa sig anvisningarna å dessa anslagstitlar icke på långt när förslå till bestridande av de nödvändiga utgifterna under desamma. Aven om en nedgång i arbets- och materialpris förmärkts, har detta hittills föga inverkat på utgiftssummorna i sin helhet för anskaffningar och arbeten för lotsverket under detta år.

Under nuvarande förhållanden, särskilt med hänseende till prisfluktuationerna å arbets- och materialmarknaden, som huvudsakligen bestämma utgifternas storlek för de flesta av ifrågavarande anslagstitlar, torde också ett fastställande av siffrorna för desamma bliva föga tillförlitligt, varför styrelsen håller före, att en tidpunkt med stabilare grunder för beräkning av ifrågavarande anslagsbehov bör inväntas, och anser sig därför icke nu böra avgiva något förslag till reglering av anvisningarna under denna stat, vilka äro av förslagsanslags natur, utan inskränker sig till en beräkning av vad som erfordras under omförmälda budgettid efter i gällande omkostnadsstat uppförda belopp och föreslår anvisande av ett förstärkningsanslag till bristernas täckande.

Utgifterna å omkostnadsstatens olika anslagstitlar ställa sig något olika under första och andra hälften av varje år, men någon väsentlig skillnad i samtliga utgifters slutsumma för de olika årshalvorna föreligger icke, varför styrelsen hemställer, att de för varje titel under sistberörda stat förekommande anvisningsbeloppen uppföras för tiden 1 januari—30 juni 1923, under förutsättning att någon ändring däri ej sker, med hälften av nu upptagna belopp med undantag av anvisningarna till bidrag till underhåll, komplettering och drift av båtar vid lotsplatser, varom närmare här nedan, samt till bestridande av Sveriges bidrag till underhåll av en fyr å Kap Spartel, som plägar utbetalas under första halvåret, och till bidrag från Sverige för uppförande och underhåll av en fyr å Kap Guardafui, vilket ock, när sådant ifrågakommer, torde komma att avfordras styrelsen under samma tidsperiod.

Beträffande särskilt anslaget till underhåll, komplettering och drift av båtar vid lotsplatser har detta på lotsstyrelsens hemställan för år 1922 höjts från 60,000 kronor till 100,000 kronor.

För närvarande sker regleringen av detta anslag så, att lotsstyrelsen med ledning av inkommande uppgifter från lotsdistrikten rörande dels kostnaderna för lotsplatsernas tjänstebåtar, deras underhåll, komplettering och drift, dels inlutna hemvägsersättningar och deras användande till därmed avsedda kostnader, bland andra underhållet m. m. av dessa båtar, allt avseende närmast föregående år, tilldelar lotspersonalen vid de olika platserna efter dessa uppgifter och föreliggande omständigheter i övrigt lämpade ersättningar. Som det vore önskvärt, att denna tilldelning kunde verkställas under första halvåret av ett påföljande år, har lotsstyrelsen bibehållit detta anslag oavkortat för första halvåret 1923.»

Enligt uppgift, som jag under hand erhållit från lotsstyrelsen, hava utgifterna å omkostnadsstaten under år 1921 nedgått till ett belopp av 2,011,059 kronor 20 öre.

Departements-  
chefen.

En höjning av de särskilda anslagen å omkostnadsstaten för lots- och fyrinrättningen torde i längden icke kunna undvikas. Att nu — i brist på tillräckligt fasta hållpunkter — företaga en sådan höjning torde emellertid icke vara tillrådligt, utan tillstyrker jag, att tillsvidare, till dess mera stadgade förhållanden inträtt på det ekonomiska området och man därigenom erhållit en bättre grund för bedömandet av dessa frågor, omkostnadsstaten förstärkes med ett särskilt anslag.

I detta sammanhang tillåter jag mig erinra om vad jag vid anmälan den 7 januari 1922 av de frågor, som tillhörde regleringen för tiden 1 januari—30 juni 1923 av utgifterna under riksstatens tionde huvudtitel yttrade under punkten 17 i förevarande ämne.

Jag anförde därvid följande:

»Med hänsyn till den å snart sagt alla förnödenheter redan inträdda starka prissänkningen, vilken torde kunna antagas komma att än ytterligare accentueras, synes det mig emellertid icke kunna ifrågakomma att, på sätt lotsstyrelsen föreslagit, för första halvåret 1923 upptaga denna förstärkning med samma belopp som det nuvarande för helt är avsedda anslaget av enahanda art. Detta skulle ju i själva verket, för halvår räknat, innebära en fördubbling av det nu utgående anslaget. Utan att för närvarande intaga slutlig ståndpunkt till frågan, med vilket belopp omkostnadsstatens anslag böra å övergångsbudgeten förstärkas, har jag under sådana omständigheter ansett mig böra vid den preliminära anslagsberäkning, varom nu är fråga, utgå ifrån, att detsamma i varje fall icke bör sättas högre än till hälften av det för hela året 1922 beviljade anslaget eller sålunda till 400,000 kronor.»

Sedan nu utgifterna för år 1921 å omkostnadsstaten blivit kända och det därvid visat sig, att desamma överstigit omkostnadsstatens förslagsanslag med icke mindre än 1,282,010 kronor 20 öre, anser jag mig böra föreslå, att tilläggsanslaget för första hälften av år 1923 sättes till det av mig vid statsverkspropositionens avlatande preliminärt angivna beloppet eller 400,000 kronor.

Anslaget torde i enlighet med vid den nu pågående riksdagen fattat beslut i fråga om benämning av vissa förstärkningsanslag böra angivas med rubriken »Till täckande av motsedda brister i förestående förslagsanslag» samt jämväl i fortsättningen givas karaktär av förslagsanslag, högst.

Vad därefter angår fördelningen av de under omkostnadsstaten uppförda särskilda anslagen å årets båda hälfter, är jag på de av lots-

styrelsen anförda skäl ense med nämnda styrelse därutinnan, att anslagen till bidrag till underhåll, komplettering och drift av båtar vid lotsplatser å 100,000 kronor, till bestridande av Sveriges bidrag till underhåll av en fyr å Kap Spartel å 1,080 kronor samt till bidrag från Sverige för uppförande och underhåll av en fyr å Kap Guardafui å 560 kronor böra i sin helhet anvisas å budgeten för första halvåret 1923, varemot samtliga övriga anslag med undantag av två, till vilka jag strax skall återkomma, tillstyrkas till uppförande med allenast hälften av de i omkostnadsstaten nu upptagna beloppen.

Sedan Kungl. Maj:t den 13 januari 1922 på framställning av lotsstyrelsen bemyndigat styrelsen att å Kungl. Maj:ts och kronans vägnar träffa avtal om fortsatt förhyrande tills vidare, från och med den 1 oktober 1922, för styrelsens räkning av de av styrelsen nu disponerade lokaler i fastigheten med adressnummer 2 vid Kornhamnstorg i Stockholm mot en årlig hyra av 14,000 kronor, torde anslaget å omkostnadsstaten till hyra för lotsstyrelsens ämbetslokal, nu 9,500 kronor, böra uppföras till förstnämnda belopp för helt år räknat samt sålunda för nu ifrågakvarande budgetperiod till halva beloppet eller 7,000 kronor.

Vad anslaget till friheter och ersättningar angår, hava utbetalningarna från detsamma numera i det närmaste upphört. Sålunda har under de senaste åren från anslaget utanordnats endast ett belopp av 75 öre. Anslaget torde sålunda kunna ur staten uteslutas och de utbetalningar, som till äventyrs för framtiden kunna ifrågakomma, bestridas från annat i staten upptaget anslag, exempelvis anslaget till extra utgifter.

Jag erinrar till sist därom att anslaget å omkostnadsstaten till »rese- och traktamentskostnader», i enlighet med vad jag tidigare tillstyrkt, hädanefter torde böra benämnas »rese- och traktamentskostnader m. m.»

Den föreslagna löneregleringen kan givetvis icke träda i kraft förrän med ingången av år 1923. Samtliga stater med undantag av omkostnadsstaten torde böra fastställas att, för helt år räknat, lända till efterrättelse tillsvidare från och med den 1 januari sagda år. Vad omkostnadsstaten beträffar torde densamma av här förut angivna skäl böra givas giltighet allenast för första halvåret 1923.

Godtages vad jag sålunda i olika hänseenden föreslagit, skulle staterna erhålla följande utseende:

## Avlöningsstat för lots- och fyrstaten.

Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsanslag</i> ...	kronor	2,880,000
Lotspersonalens andel i lotspenningar, <i>förslagsanslag</i> ...	»	600,000
Vikariatsersättningar, <i>förslagsanslag</i> .....	»	25,000
Avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare m. m., <i>förslagsanslag</i> .....	»	400,000
Förskötselavfyrar utan ständig bevakning, <i>förslagsanslag</i>	»	50,000
Kost eller kostpenningar till personalen å fyrskepp, <i>förslagsanslag</i> .....	»	60,000
För betjäning av livräddningsanstalterna, <i>förslagsanslag</i>	»	11,000
Lotsverkets undervisningsanstalter m. m., <i>förslagsanslag</i>	»	19,000
Summa <i>förslagsanslag</i>		kronor 4,045,000.

## Övergångs- och indragningsstat för lots- och fyrstaten.

## Bestämt anslag.

Svenska Högarnas lotsplats, mästerlotsen J. R. Norman.....	kronor	350
Furusunds lotsplats, lotsen J. A. Österman .....	»	420
Husarö » , mästerlotsen K. A. Sjöberg.....	»	500
» » , » G. R. Sundström .....	»	500
Berghamns » , » J. V. Söderman .....	»	500
Kylejs » , lotslärlingen O. P. Klintberg .....	»	75
Håskö » , mästerlotsen A. Kjellberg .....	»	220
Torrö » , » L. R. Larsson .....	»	120
Botorps » , » C. A. Sjögren .....	»	600
Bokö » , » P. V. Boqvist .....	»	270
Kåreholms » , lotsen A. T. Holmberg .....	»	600
Långörens » , » M. Hansson .....	»	120
Pukaviks » , » O. Ysberg .....	»	40
Ängelholms » , mästerlotsen J. A. Svensson.....	»	600
Hönö » , lotsen H. P. Zachariasson .....	»	380
Stora Askeröns lotsplats, lotsen G. Eliasson .....	»	380
Grönskärems » , mästerlotsen O. B. Bergström .....	»	600
Sydkosters » , » G. F. Rödström .....	»	600
Summa <i>bestämt anslag</i>		kronor 6,875.

## Pensionsstat för lotsstyrelsen samt lots- och fyrstaten.

## Bestämt anslag.

Till beredande av understöd åt vissa förutvarande befattningshavare vid lotsverket eller deras änkor och barn kronor 15,000.

## Förslagsanslag.

Till pensionering av lotsstyrelsens samt lots- och fyrstatens personal i enlighet med bestämmelserna i lagen den 11 oktober 1907 angående civila tjänst innehavares rätt till pension .....	kronor 175,000
Till pensionering genom flottans pensionskassa av lotsstyrelsens samt lots- och fyrstatens personal .....	» 100,000
Till livräntor åt änkor och barn efter befattningshavare vid lotsverket enligt förordningen den 22 oktober 1909 .....	» 12,000 kronor 287,000
	Summa kronor 302,000.

## Omkostnadsstat

att tillämpas för tiden  $\frac{1}{1}-\frac{30}{6}$  1923.

Förslagsanslag.			
Till konsumtionsartiklar för fyror, mistsignalstationer och livräddningsstationer .....	71,250	—	
» reparation och underhåll av byggnader vid lots- och fyrplatser samt livräddningsstationer, båkar och andra anstalter, vilka icke här nedan särskilt upptagas, ävensom dithörande inventariersedlar .....	40,000	—	
» fyrskippens reparation, rustning, utläggning och intagning, driftkostnader ävensom dithörande inventariersedlar .....	43,750	—	
» lotsverkets ångfartygs och tjänstefartygs underhåll och komplettering, rustning och driftkostnader ävensom dithörande inventariersedlar .....	55,500	—	
» bidrag till underhåll, komplettering och drift av båtar vid lotsplatser, högst .....	100,000	—	
» bojars och prickars anskaffning, underhåll, utsättning och intagning .....	34,000	—	
» skrivmaterialier och expenser, ved m. m. för lotsstyrelsen .....	5,000	—	
» hyra för lotsstyrelsens ämbetslokal .....	7,000	—	
» kontorshyror och expenser inom lotsdistrikten .....	22,500	—	
» grundräntor, jordskyld, ersättning för vedbrand .....	2,500	—	
» rese- och traktamentskostnader m. m. ....	15,000	—	
» utbildande av personal för gnistelegrafering .....	1,750	—	
» extra utgifter .....	17,500	—	
» bestridande av Sveriges bidrag till underhåll av en fyr å Kap Spartel .....	1,050	—	
» bidrag från Sverige för uppförande och underhåll av en fyr å Kap Guardafui .....	560	—	417,390
» täckande av motsedda brister i förestående förslagsanslag, förslagsanslag, högst .....	—	—	400,000
Summa kronor	—	—	817,390

Kostnads-  
beräkning

Vid bedömandet av den kostnadsökning, som en tillämpning av föreliggande förslag till löneroglering m. m. skulle medföra, må följande sammanställning tjäna till ledning.

Nedanstående för år 1922 fastställda avlöningsstater sluta å följande belopp, nämligen:

avlöningsstaten för befälet vid lotsverket...	kronor	81,150	
» » lotspersonalen .....	»	1,950,200	
» » fyrpersonalen .....	»	741,000	
» » personalen å lotsver-			
kets ångfartyg .....	»	86,750	
avlöningsstaten för personalen vid livrädd-			
ningsanstalterna .....	»	9,570	
staten för undervisningsanstalterna .....	»	13,000	2,881,670.
Läggas här till kostnaderna för tillfällig löneförbättring till			
ordinarie och icke-ordinarie tjänstemän, beräknade efter			
förhållandena år 1922, omkring .....	kronor	180,000,	
			erhålles en totalsumma av kronor 3,061,670.

Den nu föreslagna nya avlöningsstaten slutar å ett belopp av kronor 4,045,000.

Vid en jämförelse mellan den näst förut återgivna totalsumman och det sist angivna beloppet är emellertid att märka följande.

I den för de nuvarande kostnaderna upptagna summan ingår icke värdet av bostad, som av fyrpersonalen åtnjutes. Beträffande den föreslagna nya avlöningsstaten bör å andra sidan uppmärksammas, att däri upptagna avlöningsbelopp komma att i viss mån minskas på grund av skyldigheten för all personal att hädanefter erlægga ersättning för tjänstebostad m. m.

Därjämte må beträffande vissa av de i staterna för år 1922 upptagna poster av förslagsanslags natur framhållas, att de torde komma att ej oväsentligt överskridas.

Vidare må framhållas, hurusom särskilt de för vikariatsersättningar och avlöningar till icke-ordinarie befattningshavare av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga beräknade anslag måste, såsom redan förut nämnts, betraktas såsom synnerligen approximativa.

Ytterligare må erinras, att genom den av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga föreslagna anordning vid övergång till efterskottsutbetalning av hela avlöningen en kostnadsökning föranledes första året, då den nya staten börjar tillämpas.



Slutligen är att märka, hurusom vid ovanstående kostnadsberäkningar hänsyn icke blivit tagen till dyrtidstillägg, vare sig de, som nu utgå, eller de, som efter regleringens genomförande kunna antagas komma att utgå. Enligt vad jag från lotsstyrelsen inhämtat har under år 1921 till den ordinarie och extra personalen å lokalstaterna i dyrtidstillägg utbetalats sammanlagt kronor 2,302,225: 20. Genom tillämpning av de för nyreglerade verk nu gällande dyrtidstilläggsgrunderna skulle emellertid i avseende å dyrtidstilläggen en högst väsentlig besparing komma att uppstå. En på anmodan av mig av lotsstyrelsen verkställd överslagsberäkning har härutinnan givit vid handen att, därest det av lotsstyrelsen och de lönesakkunniga avgivna förslaget varit tillämpligt under år 1921, dyrtidstillägg enligt för kommunikationsverken gällande grunder under nämnda år skulle hava uppgått till i runt tal 1,800,000 kronor.

Vid bifall till vad av mig tidigare föreslagits skulle kostnaderna för nedannämnda stater uppgå till, för helt år räknat, följande belopp, nämligen: Anslagsbehov  
för första  
halvåret 1923.

Avlöningsstaten för lots- och fyrstaten .....	kronor 4,045,000	
Övergångs- och indragningsstaten .....	» 6,875	
Pensionsstaten .....	» 302,000	kronor 4,353,875.
Härtill bör läggas kostnaden, jämväl för helt år räknat, för den år 1921 fastställda avlöningsstaten för lotsstyrelsen .....	» 188,100	
		kronor 4,541,975.

Kostnaden för nu omförmälda fyra stater torde för budgetperioden 1 januari—30 juni 1923 böra upptagas med hälften av nyssnämnda belopp eller, med hänsyn till att anslag böra angivas i jämnt krontal, med .....

kronor 2,270,987.

Om till sistnämnda belopp ytterligare lägges den av mig föreslagna omkostnadsstatens slutsumma eller erhålles ett belopp av .....

» 817,390,

kronor 3,088,377,

vilket belopp angiver storleken av för ifrågavarande budgetperiod erforderligt anslag till lots- och fyrinrättningen.

Departement-  
mentschefens  
hemställan.

Under åberopande av vad jag sålunda anfört hemställer jag, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen att:

*dels* godkänna förberörda förslag till avlöningsreglemente för befattningshavare vid lots- och fyrstaten jämte därtill hörande tjänsteförteckning,

*dels* från och med år 1923 bestämma antalet ordinarie befattningshavare vid lots- och fyrstaten på följande sätt:

**Distriktsbefäl och personal å distriktsexpeditionerna.**

	Avlöningsgrad
3 distriktschefer .....	A 11
3 » .....	A 10
7 distriktskaptener .....	A 9
9 expeditionsbiträden, manliga .....	A 4
eller kvinnliga .....	B 2

**Lotspersonal.**

18 överlotsar .....	A 8
19 lotsförmän å 1:a klass lotsplats .....	A 7
27 » » 2:a » » .....	A 5
341 lotsar å 1:a klass lotsplats .....	A 4
87 » » 2:a » » .....	A 3
42 lotsförmän » 3:e » » .....	A 3
51 lotsar » 3:e » » .....	A 2

**Personal å fyrskepp och fyr samt å gasstation.**

12 fyrmästare å 1:a klass fyrskepp .....	A 8
1 distriktsfyrmästare .....	A 8
26 fyrmästare å 1:a klass fyr .....	A 8
1 » » gasstation .....	A 8
6 » » 2:a klass fyrskepp .....	A 6
37 » » 2:a » fyr .....	A 6
2 » » 3:e » fyrskepp .....	A 4
21 » » 3:e » fyr .....	A 4

	Avlöningsgrad
24 fyrvaktare å 1:a klass fyrskepp.....	A 3
27 » » 1:a » fyr .....	A 3
1 » » gasstation .....	A 3
8 » » 2:a och 3:e klass fyrskepp.....	A 2
48 » » 2:a » 3:e » fyr .....	A 2
100 fyrbiträden å fyrskepp, fyr och gasstation ...	A 1

**Personal å lotsverkets ångfartyg.**

1 befälhavare .....	A 9
7 maskinister .....	A 6,

*dels* medgiva, att Kungl. Maj:t må, i huvudsaklig överensstämmelse med förut angivna grunder, utfärda nödiga bestämmelser i fråga om övergång på ny stat för de tjänstemän, å vilka det föreslagna avlöningsreglementet skall äga tillämpning,

*dels* besluta, att, där tjänsteman vid lots- och fyrstaten, å vilken det föreslagna avlöningsreglementet skall äga tillämpning, enligt hittills gällande avlöningsbestämmelser ägt uppbära någon del av avlöningen — såväl i stat upptagen avlöning som tillfällig löneförbättring — i förskott, skall vid ingången av januari månad 1923 till honom på statsverkets bekostnad utbetalas ett belopp, motsvarande vad tjänstemannen skulle hava i den befattning, han vid utgången av år 1922 innehar, i förskott uppburit för januari månad 1923, om de dittillsvarande avlöningsbestämmelserna då fortfarande varit gällande, vilket belopp för tjänsteman, som utöver kontant avlöning åtnjuter fri bostad jämte fritt bränsle och lyse, bör ökas med värdet, enligt lotsstyrelsens uppskattning, av denna förmån för en månad,

*dels* medgiva, att kostnaderna för senast berörda övergångsordning må bestridas av den i avlöningsstaten för lots- och fyrstaten föreslagna anslagsposten till avlöning åt ordinarie tjänstemän,

*dels* medgiva, att kostnaderna för de förmåner, som omförmålas i 11 och 12 samt 23—30 §§ av förslaget till avlöningsreglemente, må bestridas i enlighet med de grunder, som av mig angivits,

*dels* bemyndiga Kungl. Maj:t att i förekommande fall medgiva, att det föreslagna avlöningsreglementet må äga tillämpning jämväl å en å äldre stat än den nuvarande kvarstående tjänsteman, därest denne förklarar sig villig underkasta sig nämnda reglemente,

*dels* medgiva, att, därest Kungl. Maj:t så finner erforderligt, de i ovan berörda förslag till avlöningsreglemente omförmälda bostads- och lönenämnder må redan under år 1922 upptaga frågor rörande lots- och fyrstaten,

*dels* förklara, att, där befattningshavare vid lots- och fyrstaten åtnjuter annan naturaförmån än i 20 och 21 §§ av förslaget till avlöningsreglemente omförmäles eller ersättning i penningar för sådan förmån, skall i förra fallet ersättning för förmånens värde erläggas av förmånstagaren genom avdrag å avlöningen och i senare fallet avräkning ske å avlöningen med det belopp, varmed ersättning för den avlösta förmånen utgår, allt i den ordning, lotsstyrelsen bestämmer,

*dels* förklara, att från och med år 1923 dyrtidstillägg till befattningshavare vid lots- och fyrstaten, vilka åtnjuta lön eller arvode enligt här ovan omförmälda avlöningsreglemente, skall utgå i enlighet med föreskrifterna i § 4 av det vid Kungl. Maj:ts proposition den 3 februari 1922, nr 84, fogade förslag till kungörelse med allmänna grunder för dyrtidstillägg åt befattningshavare i statens tjänst, ävensom medgiva, att dyrtidstillägg härvid må beräknas jämväl å till befattningshavare utgående enslighetstillägg och fyrskeppstillägg,

*dels* godkänna de av mig framlagda förslagen till avlöningsstat för lots- och fyrstaten, till övergångs- och indragningsstat för lots- och fyrstaten samt till pensionsstat för lotsstyrelsen samt lots- och fyrstaten att, för helt år räknat, lända till efter rättelse från och med den 1 januari 1923 ävensom till omkostnadsstat för lots- och fyrrättningen att gälla för tiden 1 januari—30 juni 1923,

*dels ock* under riksstatens tionde huvudtitel, med uteslutande av det under avdelningen B., Lots- och fyrväsendet uppförda ordinarie förslagsanslaget till lots- och fyrrättningen med livräddningsanstalterna, under samma avdelning för tiden 1 januari—30 juni 1923 upptaga under rubriken Lots- och fyrrättningen ett ordinarie förslagsanslag å 3,088,377 kronor.

Vad föredragande departementschefen sålunda, med instämmande av statsrådets övriga ledamöter, hemställt behagar Hans Maj:t Konungen bifalla samt förordnar, att proposition i ämnet av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, skall avlätas till riksdagen.

Ur protokollet:

*Olof Edström.*

---

**Förslag**  
till  
**avlöningsreglemente**  
för befattningshavare vid lots- och fyrstaten.

**1 avd. Ordinarie tjänstemän.**

**1 §.**

1. De i 1 avd. av detta reglemente avsedda befattningar tillsättas, i enlighet med därför gällande föreskrifter, antingen genom fullmakt eller genom konstitutorial.

2. Antalet ordinarie befattningar fastställas av Kungl. Maj:t och riksdagen.

**2 §.**

1. Ordinarie tjänsteman äger åtnjuta *avlönning* enligt de i detta reglemente givna föreskrifter och under de i detsamma stadgade villkor.

2. Avlöning utgår, där ej annorlunda i reglementet stadgas, från och med den dag, tjänsten tillträdes, till och med den dag, tjänstemannen avgår på grund av avsked, entledigande eller dödsfall.

3. Utbetalning av avlöning sker månadsvis i efterskott.

4. Angående tjänstemans rätt till pension samt skyldighet att avgå från tjänsten är särskilt stadgat.

**3 §.**

1. Med ordinarie befattning må icke förenas annan tjänst å rikets eller riksdagens stat, ej heller, utan att sådant medgivits genom beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen, å kommuns stat.

2. Med ordinarie befattning må ej heller förenas vare sig uppdrag såsom ordförande eller ledamot i styrelse för verk eller bolag, som är försett med Kungl. Maj:ts oktroy eller blivit registrerat såsom aktiebolag, eller befattning såsom tjänsteman i sådant verk eller bolag eller annan tjänstebefattning av vad slag det vara må, så framt ej lotsstyrelsen efter prövning att ifrågavarande uppdrag eller tjänstebefattning ej må anses inverka hinderligt för utövande av statstjänsten, finner uppdraget eller befattningen kunna få mottagas och tills vidare bibehållas.

**4 §.**

Gift kvinna må kunna erhålla ordinarie anställning allenast efter Kungl. Maj:ts i varje särskilt fall lämnade medgivande.

Därest kvinnlig innehavare av ordinarie befattning ingår äktenskap, skall hon icke vara skyldig att av sådan anledning avgå från befattning, så framt icke lotsstyrelsen finner det nödigt med hänsyn till befattningens behöriga upprätthållande.

5 §.

1. För ordinarie befattning utgår lön enligt den under 6 § införda löneplan, vilken för varje lönegrad upptager vissa löneklasser med särskilda, för olika ortsgrupper fastställda lönebelopp.

I den vid detta reglemente fogade tjänsteförteckning angives, till vilken lönegrad varje särskild befattning är att hänföra.

Fördelningen av de orter, där tjänstemännen enligt lotstyrelsens bestämmande skola anses stationerade, å de uti löneplanen upptagna sju ortsgrupper fastställas av Kungl. Maj:t på grundval av utredning rörande de för orterna gällande allmänna levnadskostnaderna.

Den löneklass inom lönegraden, enligt vilken tjänstemannens lön skall utgå, fastställas i enlighet med föreskrifterna i 7—10 §§, och bestämmas lönebeloppet inom klassen efter den ortsgrupp, till vilken tjänstemannens stationeringsort blivit hänförd.

3. Förutom lön kunna utgå lotslott eller ersättning för mistad sådan enligt stadgandena i 11, 14 och 17 §§ samt *enslighetstillägg* enligt bestämmelserna i 12 § ävensom de särskilda förmåner och ersättningar, som omförmålas i 23—30 §§.

6 §.

## Löneplan.

## Avdelning A. För manliga tjänstemän.

Lönegrad.	Löneklass.	O r t s g r u p p .						
		A.	B.	C.	D.	E.	F.	G.
1:a lönegraden . . . . .		kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.	kr.
	1	1,980	2,070	2,160	2,250	2,340	2,430	2,520
	2	2,100	2,196	2,292	2,388	2,484	2,580	2,676
	3	2,220	2,322	2,424	2,526	2,628	2,730	2,832
	4	2,340	2,448	2,556	2,664	2,772	2,880	2,988
	5	2,460	2,574	2,688	2,802	2,916	3,030	3,144
2:a lönegraden . . . . .								
	2	2,100	2,196	2,292	2,388	2,484	2,580	2,676
	3	2,220	2,322	2,424	2,526	2,628	2,730	2,832
	4	2,340	2,448	2,556	2,664	2,772	2,880	2,988
	5	2,460	2,574	2,688	2,802	2,916	3,030	3,144
	6	2,580	2,700	2,820	2,940	3,060	3,180	3,300
3:e lönegraden . . . . .								
	3	2,220	2,322	2,424	2,526	2,628	2,730	2,832
	4	2,340	2,448	2,556	2,664	2,772	2,880	2,988
	5	2,460	2,574	2,688	2,802	2,916	3,030	3,144
	6	2,580	2,700	2,820	2,940	3,060	3,180	3,300
	7	2,730	2,856	2,982	3,108	3,234	3,360	3,486

Lönegrad.	Löne- klass.	O r t s g r u p p.						
		A.	B.	C.	D.	E.	F.	G.
4:e lönegraden . . . . .	4	kr. 2,340	kr. 2,448	kr. 2,556	kr. 2,664	kr. 2,772	kr. 2,880	kr. 2,988
	5	2,460	2,574	2,688	2,802	2,916	3,030	3,144
	6	2,580	2,700	2,820	2,940	3,060	3,180	3,300
	7	2,730	2,856	2,982	3,108	3,234	3,360	3,486
	8	2,880	3,012	3,144	3,276	3,408	3,540	3,672
5:e lönegraden . . . . .	5	2,460	2,574	2,688	2,802	2,916	3,030	3,144
	6	2,580	2,700	2,820	2,940	3,060	3,180	3,300
	7	2,730	2,856	2,982	3,108	3,234	3,360	3,486
	8	2,880	3,012	3,144	3,276	3,408	3,540	3,672
	9	3,060	3,198	3,336	3,474	3,612	3,750	3,888
6:e lönegraden . . . . .	6	2,580	2,700	2,820	2,940	3,060	3,180	3,300
	7	2,730	2,856	2,982	3,108	3,234	3,360	3,486
	8	2,880	3,012	3,144	3,276	3,408	3,540	3,672
	9	3,060	3,198	3,336	3,474	3,612	3,750	3,888
	10	3,240	3,384	3,528	3,672	3,816	3,960	4,104
7:e lönegraden . . . . .	7	2,730	2,856	2,982	3,108	3,234	3,360	3,486
	8	2,880	3,012	3,144	3,276	3,408	3,540	3,672
	9	3,060	3,198	3,336	3,474	3,612	3,750	3,888
	10	3,240	3,384	3,528	3,672	3,816	3,960	4,104
	11	3,450	3,600	3,750	3,900	4,050	4,200	4,350
8:e lönegraden . . . . .	8	2,880	3,012	3,144	3,276	3,408	3,540	3,672
	9	3,060	3,198	3,336	3,474	3,612	3,750	3,888
	10	3,240	3,384	3,528	3,672	3,816	3,960	4,104
	11	3,450	3,600	3,750	3,900	4,050	4,200	4,350
	12	3,660	3,816	3,972	4,128	4,284	4,440	4,596
9:e lönegraden . . . . .	13	4,860	5,058	5,256	5,454	5,652	5,850	6,048
	14	5,160	5,370	5,580	5,790	6,000	6,210	6,420
	15	5,520	5,736	5,952	6,168	6,384	6,600	6,816
	16	5,880	6,102	6,324	6,546	6,768	6,990	7,212



Lönegrad.	Löneklass.	O r t s g r u p p .						
		A.	B.	C.	D.	E.	F.	G.
10:e lönegraden . . . . .	17	kr. 7,140	kr. 7,380	kr. 7,620	kr. 7,860	kr. 8,100	kr. 8,340	kr. 8,580
	18	7,620	7,860	8,100	8,340	8,580	8,820	9,060
	19	8,100	8,340	8,580	8,820	9,060	9,300	9,540
	20	8,580	8,820	9,060	9,300	9,540	9,780	10,020
11:e lönegraden . . . . .	18	7,620	7,860	8,100	8,340	8,580	8,820	9,060
	19	8,100	8,340	8,580	8,820	9,060	9,300	9,540
	20	8,580	8,820	9,060	9,300	9,540	9,780	10,020
	21	9,060	9,300	9,540	9,780	10,020	10,260	10,500

## Avdelning B. För kvinnliga tjänstemän.

Lönegrad.	Löneklass.	O r t s g r u p p .						
		A.	B.	C.	D.	E.	F.	G.
1:a lönegraden . . . . .	1	kr. 1,440	kr. 1,500	kr. 1,560	kr. 1,620	kr. 1,680	kr. 1,740	kr. 1,800
	2	1,560	1,620	1,680	1,740	1,800	1,860	1,920
	3	1,680	1,740	1,800	1,860	1,920	1,980	2,040
	4	1,800	1,860	1,920	1,980	2,040	2,100	2,160
2:a lönegraden . . . . .	4	1,800	1,860	1,920	1,980	2,040	2,100	2,160
	5	1,920	1,983	2,046	2,109	2,172	2,235	2,298
	6	2,040	2,106	2,172	2,238	2,304	2,370	2,436
	7	2,160	2,229	2,298	2,367	2,436	2,505	2,574

## - 7 §.

1. Vid tillträdet av ordinarie tjänst erhåller tjänsteman, vare sig han förut innehade sådan tjänst eller ej, lön enligt lägsta löneklassen för den lönegrad, till vilken tjänsten hör, där ej föreskrifterna i 8, 9 eller 10 § giva anledning till avvikelse härutinnan.

2. Efter att hava tillhört en och samma löneklass under tre år uppflyttas tjänstemannen till närmast högre löneklass samt efter ytterligare tre år till den därpå följande högre löneklassen och så vidare, intill dess den för lönegraden fastställda högsta löneklassen uppnåtts, allt så framt ej annat följer av föreskrifterna i 8—10 §§.

3. Uppflyttning till högre löneklass sker vid ingången av kalenderkvartalet näst efter det, under vilket den för sådan uppflyttning stadgade tjänstetiden i den lägre löneklassen tilländagått.

I övrigt gäller såsom villkor för tjänstemans uppflyttning till högre löneklass:

a) att han under minst fyra femtedelar av den tjänstetid, som erfordras för vinnande av uppflyttning, skall hava bestritt sin egen eller på grund av förordnande annan statens tjänst eller fullgjort annat offentligt uppdrag, dock att härvid icke skall föras honom till last den tid, han åtnjutit semester eller annan tjänstledighet med oavkortad lön eller ledighet för fullgörande av honom åliggande militär tjänstgöring;

b) att uppskov med uppflyttningen icke prövats böra äga rum med hänsyn till mindre väl vitsordad tjänstgöring under den tid tjänstemannen tillhört den lägre löneklassen; dock att härvid viss i tjänsten begången förseelse, för vilken tjänstemannen särskilt bestraffats, icke i och för sig må räknas honom till last, utan hänsyn därtill tagas, endast då förseelsen kan sägas karakterisera arten av tjänstgöringen i dess helhet; samt

c) att tjänstemannen icke redan uppnått den levnadsålder, vid vilken han, enligt vad därom särskilt är stadgat, skall vara skyldig att avgå från tjänsten.

Beslut om uppskov av anledning, som i punkten b) sägs, må icke fattas utan att tjänstemannen lämnats tillfälle att förklara sig, och skall sådant beslut avse viss tid, minst ett och högst tre år. Vid uppskovstidens utgång skall uppflyttning ske, om ej tjänstgöringen under nämnda tid givit anledning till förnyat uppskov därmed.

4. Har tjänsteman, med tillämpning av föreskriften i 3 mom. punkten b), först efter viss tids uppskov blivit uppflyttad till högre löneklass, må lotsstyrelsen sedermera, om hans fortsatta tjänstgöring anses böra föranleda därtill, kunna förordna, att han för uppflyttning till än högre löneklass skall äga såsom tjänstetid tillgodoräkna sig jämväl den tid, uppskovet varat.

#### 8 §.

1. Om den, som tillträder ordinarie befattning, förut i statens tjänst utfört arbete, som må anses likvärdigt med eller av högre värde än det, han har att utföra å befattningen, må för bestämmandet av hans begynnelselön i denna befattning och sedermera för hans uppflyttning till högre löneklass tillgodoräknas honom den tid, han i statens tjänst utfört sådant arbete; dock att, därest nämnda tid icke varit sammanhängande eller befattningshavaren under samma tid för arbetet åtnjutit vederlag, som varit mindre än i allmänhet för detsamma utgående ersättning, på Kungl. Maj:t skall ankomma att, efter särskild prövning i varje fall, avgöra, om och i vilken mån sådan tid må räknas befattningshavaren till godo.

2. För samma ändamål, som avses i 1 mom., må befattningshavare, efter prövning av Kungl. Maj:t i varje särskilt fall, helt eller delvis tillgodoräknas jämväl den tid, han utom statens tjänst utfört arbete, som ur det allmännas synpunkt må anses likvärdigt med eller av högre värde än det, han har att utföra å befattningen.

3. Vid sådant tillgodoräknande, varom i 1 och 2 mom. sägs, tages icke hänsyn till tid, som infallit, innan befattningshavaren uppnått en levnadsålder av 21 år.

#### 9 §.

1. Därest ordinarie tjänsteman vid befordran till tjänst inom högre lönegrad åtnjöt eller från tiden för den högre tjänstens tillträdande skulle i den lägre tjänsten hava kommit i åtnjutande av lön enligt sådan löneklass, som är gällande jämväl för den högre lönegraden, skall han vara berättigad att omedelbart erhålla lön enligt närmast högre löneklass.

Ordinarie tjänsteman, som före tillträddandet av högre tjänst åtnjöt lön enligt löneklass, som är närmast lägre än den, till vilken han på grund av nyssnämnda föreskrift eller stadgandet i 7 § 1 mom. bör vid befordran hänföras, äger att, för ome-

delbar eller framtida uppflyttning till högre löneklass i den nya tjänsten, räkna sig till godo den tid intill tre år, varunder han tillhört berörda lägre löneklass; dock att vad sålunda stadgats icke skall gälla, då befordran till tjänst inom högre lönegrad inträffar före det tre år förflutit från tiden för en föregående befordran, som medfört dylikt tillgodoräknande.

2. Tjänsteman, som efter egen ansökning förflyttas från tjänst inom högre till tjänst inom lägre lönegrad, åtnjuter lön enligt den lönegrad, han vid förflyttningen tillhörde; dock må lönen därvid icke i något fall utgå enligt högre löneklass än den högsta för den lägre tjänsten gällande.

## 10 §.

1. Tjänsteman skall vara underkastad såväl bestämmelserna i för lotsverket gällande instruktion och reglementariska föreskrifter som ock den vidsträcktare tjänstgöringsskyldighet eller jämkning i åligganden samt den förflyttning till annan tjänstgöringsort eller till annan befattning vid lots- och fyrstaten eller inom lotsstyrelsen, som kan bliva honom i behörig ordning ålagd. Varder tjänsteman utan något sitt förvällande sålunda förflyttad till tjänst inom lägre lönegrad, skall han likväl åtnjuta lön enligt den lönegrad, han vid förflyttning tillhörde. Har förflyttning till tjänst inom lägre lönegrad däremot föranletts av något tjänstemannens förfarande i tjänsten, skall lön till honom utgå enligt de för den lägre tjänsten stadgade grunder, dock med iakttagande att, om tjänstemannen i den högre befattningen åtnjöt lön enligt högre löneklass, än som finnes fastställd för den lägre tjänsten, han skall bibehållas vid den löneklass han förut tillhörde.

Därjämte skall tjänsteman, därest vissa honom åliggande göromål överflyttas från lotsverket till annat verk, vara pliktig att, med bibehållande av innehavande lönegrad, efter Kungl. Maj:ts förordnande tjänstgöra i det verk, till vilket göromålen överflyttas.

2. Nedflyttas befattning till lägre lönegrad, äger den, som då innehar tjänsten, uppbära lön i den lönegrad, befattningen förut tillhörde, intill dess han avgår från befattningen i fråga.

## 11 §.

Av de enligt särskilda bestämmelser vederbörande lotsplats tillfallande lotspenningar skall den vid platsen tjänstgörande lotspersonalen äga åtnjuta fyrtio procent. Enligt av Kungl. Maj:t meddelade närmare bestämmelser utgår av den personalen sålunda tillkommande andel i lotspenningar *lotslott* till överlots, lotsförman och lots.

För tid, varunder här avsedd tjänsteman icke tjänstgör, äger han icke uppbära lotslott; dock att lotslott må åtnjutas under sådan i 14 § 1 mom. avsedd ledighet, varunder tjänsteman äger uppbära oavkortad lön, ävensom under i 19 § omfördäld tjänstfrihet.

Angående ersättning för mistad lotslott i vissa fall är stadgat i 14 och 17 §§.

## 12 §.

Till tjänsteman, som på grund av sin tjänstgöring nödgas vara bosatt å sådan ort, där vistelsen till följd av ortens särskilt ensliga belägenhet kan, frånsett ökade levnadskostnader, anses medföra avsevärda olägenheter, utgår *enslighets-tillägg* med nedanstående för fyra olika *enslighetsklasser* bestämda belopp för år räknat, nämligen:

för enslighetsklass I . . .	60 kronor	för enslighetsklass III . . .	180 kronor
»	»	»	»
»	»	»	»
»	»	»	»
	II . . . 120	»	»
		»	»
		»	»
		»	»
		IV . . . 240	»

Det ankommer på Kungl. Maj:t att bestämma de orter, där enslighetstillägg må utgå, samt dessa orters fördelning å nämnda fyra enslighetsklasser.

13 §.

Tjänsteman äger uppbära oavkortad lön jämte, i förekommande fall, enslighetstillägg icke blott för den tid, han tjänstgjort å egen eller annan befattning inom verket eller tjänstgjort såsom lärare vid eller deltagit såsom elev i utbildningskurs vid verket, utan även för den tid, under vilken han enligt bestämmelserna i 19 § åtnjutit semester eller annan med semester jämförlig tjänstfrihet, eller vilken han med vederbörligt medgivande använt för att utom sin tjänstgöringsort göra iakttagelser eller idka studier, som kunna tjäna verkets intressen, eller för tid, som åtgått för fullgörande av de skyldigheter, vilka ålegat honom såsom styrelsemedlem, fullmäktig eller revisor i civilstatens änke- och pupillkassa eller statsunderstödd pensionsanstalt, däri tjänstemannen uti denna sin egenskap är delägare.

14 §.

1. Därest tjänsteman av behörigen styrkt sjukdom, i andra fall än uti 2 mom. avses, hindras att tjänstgöra, äger han åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, enslighetstillägg under högst så lång tid av ett och samma kalenderår, att ledigheten för sjukdom tillika med semester eller därmed jämförlig tjänstfrihet enligt 19 § icke överstiger 45 dagar eller den längre tid, som för vederbörande tjänsteman kan vara bestämd såsom längsta semestertid, men skall, så framt ej Kungl. Maj:t för särskilt fall finner skäl annorlunda medgiva, för tid därutöver å lönen vidkännas ett *tjänstledighetsavdrag* till belopp för dag räknat, som framgår av nedanstående tabell jämte därvid fogad anmärkning.

A. För manliga tjänstemän.

Löneklass enligt 6 § avd. A.	Tjänstledighetsavdrag.		Löneklass enligt 6 § avd. A.	Tjänstledighetsavdrag.	
	kr.	öre.		kr.	öre.
1	1	—	12	2	50
2	1	10	13	3	50
3	1	20	14	3	75
4	1	30	15	4	—
5	1	40	16	4	50
6	1	50	17	6	—
7	1	65	18	6	50
8	1	80	19	7	—
9	1	95	20	7	50
10	2	10	21	8	—
11	2	30			

B. För kvinnliga tjänstemän.

Löneklass enligt 6 § avd. B.	Tjänstledighetsavdrag.	
	kr.	öre.
1	—	60
2	—	70
3	—	80
4	—	90
5	1	—
6	1	10
7	1	20

*Anmärkning.* För överlots, lotsförman och lots bestämes tjänstledighetsavdraget enligt den löneklass, som är två klasser lägre än den vederbörande tillhör, eller, om sådan klass ej finnes, enligt löneklass 1.

2. Har tjänsteman skadats till följd av olycksfall i tjänsten och därigenom blivit hindrad att tjänstgöra å egen eller annan befattning, skall han:

a) om olycksfallet medfört sjukdom, åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, enslighetstillägg och ersättning för mistad lotslott, så länge sjukdomen varar, samt

b) om olycksfallet, efter upphörande av därav förorsakad sjukdom, medfört under längre eller kortare tid bestående förlust av arbetsförmågan, under tiden åtnjuta de under a) angivna avlöningsförmåner, dock högst intill dess sex månader förflutit från dagen för olycksfallet; men skall tjänstemannen för tid därutöver äga åtnjuta allenast lön, jämte i förekommande fall enslighetstillägg, dock med avdrag å lönen av ett belopp, motsvarande det i 1 mom. angivna tjänstledighetsavdrag, så framt ej Kungl. Maj:t medgiver, att sådant avdrag icke skall äga rum eller skall ske med lägre belopp än nyss sagts eller att ersättning för mistad lotslott må helt eller delvis utgå.

3. Har tjänsteman förbjudits att tjänstgöra till förekommande av smittofara, må han under tiden åtnjuta oavkortad lön jämte, i förekommande fall, enslighetstillägg och ersättning för mistad lotslott, dock högst under sex månader; men skall tjänstemannen för tid därutöver äga åtnjuta allenast lön, jämte i förekommande fall enslighetstillägg, dock med avdrag å lönen av ett belopp, motsvarande det i 1 mom. angivna tjänstledighetsavdrag, så framt ej Kungl. Maj:t medgiver, att sådant avdrag icke skall äga rum eller skall ske med lägre belopp än nyss sagts eller att ersättning för mistad lotslott må helt eller delvis utgå.

4. Föreskrifterna i denna paragraf gälla endast för tid, intill dess, enligt vad därom är särskilt stadgat, skyldighet att avgå från tjänsten inträder.

#### 15 §.

Tjänsteman, vilken beviljats ledighet av annan anledning än i 13 och 14 §§ omförmåles eller är hindrad att bestrida sin tjänst på grund av giltigt förfall, skall för sådan tid av sin lön avstå ett belopp, motsvarande det i 14 § 1 mom. angivna tjänstledighetsavdrag, samt kan förpliktas att av avlöningen ytterligare avstå, vad med hänsyn till omständigheterna provas skäligt.

#### 16 §.

Har tjänsteman erhållit befrielse från viss del av tjänstgöringen, ankommer på lotsstyrelsen att bestämma, om och i vad mån avdrag å avlöningen för sådan tid må äga rum.

#### 17 §.

1. Tjänsteman skall, om han därtill förordnas, vara skyldig att under sammanlagt högst tre månader av ett och samma kalenderår såsom vikarie bestrida befattning inom motsvarande eller högre lönegrad såväl vid lots- och fyrstaten som inom lotsstyrelsen. Omfattar vikariat å tjänst inom högre lönegrad längre tid i oavbruten följd än sju dagar, äger han för den tid, vikariatet varar, uppbära särskild *vikariatsersättning* med ett belopp för dag räknat, motsvarande skillnaden mellan vederbörande tjänstledighetsavdrag i lägsta löneklassen för, å ena sidan, den högre befattningen och, å andra sidan, den vikarierandes egen tjänst, dock med minst 50 öre om dagen. Härvid skall emellertid hänsyn icke tagas till den i anmärkning vid 14 § 1 mom. föreskrivna särskilda beräkning av tjänstledighetsavdraget.

2. Ersättning till vikarie för tjänsteman, som meddelats i 16 § omförmäld befrielse från viss del av tjänstgöringen, må, där ej undantagsvis vikariatsersättning finnes böra utgå enligt de i 1 mom. av förevarande paragraf angivna grunder, bestämmas till det lägre belopp, som provas skäligt.

3. Vad i 1 mom. stadgats skall äga motsvarande tillämpning i fråga om tjänsteman, som uppehåller ledig tjänst.

4. Därest till lotslott eljest berättigad tjänsteman förordnats såsom vikarie å sådan befattning, som icke är förenad med rätt till lotslott, äger han utöver honom enligt 1—3 mom. tillkommande vikariatsersättning åtnjuta ersättning för mistad lotslott.

## 18 §.

1. Varder tjänsteman avstängd från tjänstgöring eller tagen i häkte, skall hans avlöning under tiden innehållas, så framt ej finnes skäligt låta honom uppbära något därav.

2. Avhåller sig tjänsteman från tjänstgöring utan att hava i vederbörlig ordning erhållit tjänstledighet eller kunna styrka giltigt förfall, må han för den tid icke åtnjuta någon avlöning.

## 19 §.

1. Semester må, när det kan ske utan hinder för göromålens behöriga gång, under nedan angivna antal dagar årligen åtnjutas av:

	Intill det år, under vilket tjänstemannen fyller 40 år.	Från och med det år, under vilket tjänste- mannen fyller 40 år.
Tjänsteman å fyr och gasstation samt distriktsfyrmästare, maskinist och manligt expeditjonsbiträde . . . . .	20 dagar	30 dagar
Kvinnlig tjänsteman . . . . .	25 »	35 »
Tjänsteman å fyrskepp, vars besättning beräknas för kalenderår påmönstrad:		
12 månader . . . . .		90 dagar
11 men ej 12 månader . . . . .		75 »
10 » » 11 » . . . . .		65 »
9 » » 10 » . . . . .		55 »
8 » » 9 » . . . . .		45 »
7 » » 8 » . . . . .		35 »
6 » » 7 » . . . . .		25 »
mindre än 6 månader . . . . .		15 »

2. Annan än i 1 mom. avsedd ordinarie tjänsteman må, i den mån sådant kan ske utan hinder för göromålens behöriga gång och utan kostnad för statsverket, kunna medgivas *tjänstfrihet* under högst nedanstående antal dagar inom ett och samma kalenderår, nämligen: distriktschef och distriktskapten 40 dagar samt befälhavaren å lotsverkets ångfartyg Vega, överlots, lotsförman och lots 30 dagar.

3. Tjänsteman, som har sig anförtrodd uppbörd eller kontroll å uppbörd, är pliktig att, där så av vederbörande överordnade myndighet föreskrives, begagna sig av semester eller tjänstfrihet å tid, som därvid kan varda bestämd.

## 20 §.

Därest åt tjänsteman såsom bostad anvisas lägenhet, som disponeras av statsverket, skall han vara skyldig att bebo densamma samt iakttaga de närmare föreskrifter, som, utöver vad här nedan stadgas, kunna varda meddelade rörande lägenhetens begagnande och underhåll.

a) För begagnande av sålunda anvisad *tjänstebostad* skall tjänsteman månadsvis i förskott erlagga ersättning genom avdrag å avlöningen för näst föregående månad. Är bostadsinnehavaren på grund av tjänstledighet eller av annan anledning icke berättigad att uppbära någon avlöning för föregående månad eller förslår ej utgående avlöningsbelopp, skall nämnda ersättning eller vad däri brister i stället kontant inbetalas. Intill dess ersättningens storlek blivit bestämd, på sätt i b) sägs, skall densamma utgå med det av vederbörande myndighet fordrade beloppet, med rätt för bostadsinnehavaren att, därest beloppet sedermera nedsättes, återkomma vad han erlagt för mycket.

b) Ersättning för tjänstebostad, däri inbegripen gottgörelse för centraluppvärmning, om sådan finnes anordnad, bestämmes med hänsyn till det hyrespris, som å orten i allmänhet gäller för liknande lägenhet, eller, där sådant hyrespris icke kan utrönas, till skäligt belopp och fastställs genom överenskommelse mellan vederbörande myndighet och tjänstemannen. Kan sådan överenskommelse icke träffas, skall frågan hänskjutas till en *bostadsnämnd* med en opartisk ordförande samt representanter för personal- och förvaltningsintressena. Över nämndens beslut i ärende, som hänskjutits till densammas avgörande, må klagan ej föras.

Jämkning av fastställd ersättning för tjänstebostad må icke påkallas, förrän minst ett år förfutit från det ersättningen senast fastställdes.

c) Innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo skall, därest annan överenskommelse icke träffats, avträda bostaden å den fardag, som infaller näst efter tre månader från det uppsägning skett; dock skall, såvida ej annorlunda överenskommes, avflyttning ske:

därest bostadsinnehavaren befordras eller i annan ordning förflyttas till tjänst, i vilken ny tjänstebostad anvisas honom, inom skälig tid därefter, men då sådan bostad ej anvisas honom, å den fardag, som inträffar näst efter tre månader från det han erhöll kännedom om beslutet rörande befordringen eller förflyttningen,

därest bostadsinnehavaren avgår ur tjänst på grund av uppnådd pensionsålder, nästa fardag därefter, samt

därest han av annan anledning avgår ur tjänst eller entledigas, vid den löpande månadens utgång.

d) Innehavare av tjänstebostad eller, om han avlidit, hans dödsbo skall i den omfattning, som kan finnas lämplig, och mot skälig gottgörelse upplåta nödigt utrymme i bostaden för tjänstemannens vikarie eller efterträdare.

#### 21 §.

I de fall, då på grund av särskilda omständigheter prövas skäligt tillhandahålla tjänsteman för hans bostad *bränsle* eller *lysämnen* eller ock såväl bränsle som lysämnen, skall ersättning därför, beräknad med hänsyn till verkets inköpspris, erläggas i den ordning, lotsstyrelsen bestämmer.

#### 22 §.

Är tjänsteman enligt meddelade föreskrifter pliktig att under tjänstutövning vara iförd *tjänstedräkt* eller bära tjänstetecken eller påkallar tjänstgöringens art nyttjandet av särskild beklädnad, må för ändamålet erforderliga klädespersedlar eller materialier, som anses icke böra utlämnas såsom lån, kunna tillhandahållas av lotsverket mot ersättning enligt grunder, som meddelas av Kungl. Maj:t.

#### 23 §.

Tjänsteman erhåller vid skada till följd av olycksfall i tjänsten på lotsverkets bekostnad erforderlig *läkarvård* jämte läkemedel samt, där olycksfallet medfört för-

lust eller nedsättning av arbetsförmågan, jämväl andra till arbetsförmågans höjande nödiga hjälpmedel, allt enligt de närmare bestämmelser, Kungl. Maj:t meddelar.

Insjuknar tjänsteman, som är anställd å fyrskepp eller å lotsverkets ångfartyg, under tjänstgöring ombord, och kan han ej därstädes vårdas, må han även i andra fall än vid skada till följd av olycksfall i tjänsten, enligt av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser, av verkets medel kunna erhålla ersättning för sjukvårdskostnad; dock att vård å sjukhus, sanatorium eller annan dylik vårdanstalt icke må vid sådant sjukdomsfall bestridas av lotsverkets medel under tid, då tjänstemannen åtnjuter oavkortad lön.

Har tjänsteman i andra fall än nu är sagt ådragit sig sjukdom, som kan anses hava uppkommit genom utförande av arbete i lotsverkets tjänst, ankommer på Kungl. Maj:t att bestämma om eller i vad mån ersättning för sjukvårdskostnad må utgå av verkets medel.

## 24 §.

1. För tjänsteresa inom riket, vilken är att hänföra till extra förrättning, kan för sådana fall, då Kungl. Maj:t prövar omständigheterna böra föranleda därtill, utgå lägre ersättning än enligt gällande resereglemente.

2. För sådana resor, som innefattas i distriktschefs och distriktskaptens vanliga tjänstutövning, utgår ersättning enligt särskilda bestämmelser, som fastställas av Kungl. Maj:t.

3. För vissa i lotsverkets tjänst företagna färder eller utförda transporter, som icke innefattas i tjänstemans vanliga tjänstutövning, må tjänsteman åtnjuta ersättning enligt särskilda av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser.

4. Under tjänstgöring ombord å fyrskepp eller å lotsverkets ångfartyg må där anställd tjänsteman enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder åtnjuta *fri kost* eller kostpenningar.

5. Tjänsteman må under tjänstutövning å annan ort än hans stationeringsort eller vanliga tjänstgöringsort kunna komma i åtnjutande av *tjänstgöringstraktamente* enligt av Kungl. Maj:t bestämda grunder, dock icke i något fall till högre belopp än den för tjänstemannen enligt resereglementet bestämda traktamentsersättning.

## 25 §.

Under tjänstgöring å fyrskepp, som är liggande å sin station eller är under färd till eller från stationen, äga nedanstående tjänstemän åtnjuta *fyrskippstillägg* med följande för särskilda stationsgrupper bestämda belopp för dag räknat, nämligen:

	Stations- grupp A. Kr.	Stations- grupp B. Kr.	Stations- grupp C. Kr.
Fyrmästare å 1:a klass fyrskepp . . . . .	2: 40	2: 80	3: 20
Distriktsfyrmästare . . . . .			
Fyrmästare å 2:a klass fyrskepp . . . . .	1: 80	2: 20	2: 60
» » 3:e » » . . . . .	1: 40	1: 80	2: 20
Fyrvaktare » 1:a » » . . . . .	1: 80	1: 70	2: 10
» » 2:a och 3:e klass fyrskepp . . . . .	1: —	1: 40	1: 80
Fyrbiträde . . . . .	0: 80	1: 20	1: 60

Under tjänstgöring från och med den 16 november och till och med den 15 mars förhöjas ovan angivna belopp med femtio procent.



Det ankommer på Kungl. Maj:t att bestämma stationsorternas fördelning å förenämnda tre grupper.

## 26 §.

Då tjänsteman utan egen ansökning eller därom uttryckt önskan förflyttas från en tjänstgöringsort till en annan eller eljest ålagts förändrad bostadsort, eller då tjänsteman till följd av befordran eller förordnande att uppehålla högre tjänst nödgats flytta till annan ort än den förutvarande tjänstgöringsorten, skall han vara berättigad att erhålla skäligen ersättning för flyttningkostnad samt för den ökade utgift, som för honom må hava uppstått därigenom, att han måst vidkännas kostnad för bostad å såväl den gamla som den nya tjänstgöringsorten, allt enligt de närmare bestämmelser, Kungl. Maj:t meddelar.

## 27 §.

Tjänsteman, som å tjänstens vägnar handhar kontant uppbörd eller verkställer kontant utbetalning av medel, må kunna enligt av Kungl. Maj:t fastställda grunder erhålla *felräkningspenningar* till belopp, som bestämmas med hänsyn till de omständigheter, under vilka uppbörd eller utbetalning sker, och i förhållande till den större eller mindre omfattningen därav. Felräkningspenningar må icke i något fall till en och samma tjänsteman utgå med sammanlagt högre belopp för år räknat än 600 kronor.

För tid, varunder här avsedd tjänsteman åtnjuter semester eller eljest icke tjänstgör, uppbäras de med tjänsten förenade felräkningspenningar av vikarien.

## 28 §.

1. För å fyr eller fyrskepp verkställd *mistsignalering* utgår ersättning med 50 öre för timme enligt de närmare bestämmelser, som fastställas av Kungl. Maj:t.

2. Till tjänsteman, som under sön- och helgdagar bestrider arbete med sammanställandet och inlämnandet å telegrafstation av radiotelegrafiska meddelanden rörande isförhållanden m. m., kan utgå särskilt arvode, beräknat efter högst 400 kronor för vinterperiod.

## 29 §.

Tjänsteman tillhörande lotspersonalen må enligt närmare av Kungl. Maj:t meddelade bestämmelser äga åtnjuta *hemvägersättning* och andra i gällande förordning angående lotsverket medgivna, från sjöfarten utgående ersättningar och förmåner.

## 30 §.

För anskaffning, utsättning och underhåll av prickar eller för utsättning, tillsyn och intagning av bojar samt vissa andra flytande sjömärken och fasta prickar må till tjänsteman utgå *prickningsersättning* efter grunder, som av Kungl. Maj:t fastställas.

## 31 §.

Tjänsteman må icke för tjänstgöring vid lots- eller fyrstaten — annorledes än såsom *gratifikation eller belöning* från anslag, som anvisats för sådant ändamål — åtnjuta ersättning eller annan förmån utöver vad i detta reglemente förutsättes eller eljest enligt beslut av Kungl. Maj:t och riksdagen må utgå, så framt ej för fullgörande av visst uppdrag eller arbete, som kan anses falla utom tjänstemannens vanliga tjänstutövning, anvisats särskilda medel eller Kungl. Maj:t finner skäl medgiva särskild gottgörelse.

## 32 §.

Avlider tjänsteman, skall till hans dödsbo såsom *begravningshjälp* utbetalas ett belopp, motsvarande en tiondel av hans oavkortade årslön vid tiden för dödsfallet

dock högst 500 kronor. I nämnda belopp skall den vid dödsfall till följd av olycksfall i arbetet enligt lag och särskild författning utgående begravningshjälp anses inbegripen.

## 2 avd. Icke-ordinarie befattningshavare.

### 33 §.

52

Beträffande icke-ordinarie befattningshavare fastställas grunderna för avlöningsförmånerna av Kungl. Maj:t, där ej i särskilda fall Kungl. Maj:t överlåter detta på lotsstyrelsen.

## 3 avd. Lönenämnd.

### 34 §.

Där det enligt detta reglemente ankommer på Kungl. Maj:t att utfärda allmänna föreskrifter i ämne, som omhandlas i reglementet, bör, innan sådant ärende till avgörande företages, yttrande inhämtas från en *lönenämnd*, i vilken löntagar-, förvaltnings- och de allmänna intressena bära vara representerade; och har lönenämnden jämväl att bereda andra ärenden av huvudsakligen löneteknisk natur, vilka Kungl. Maj:t kan finna lämpligt hänskjuta till densamma.

## 4 avd. Reglementets tillämplighet m. m.

### 35 §.

Innehar tjänsteman omedelbart före den tidpunkt, då detta reglemente träder i kraft, ordinarie befattning å då gällande stat för lotsverket, och vill han icke underkasta sig detta reglementes villkor och bestämmelser, och kan han icke heller därtill lagligen förbindas, skall han göra anmälan i nämnda hänseende till lotsstyrelsen före viss av Kungl. Maj:t bestämd tidpunkt. Tjänsteman, som före sistberörda tidpunkt gjort dylik anmälan, skall varda bibehållen vid honom enligt dittills gällande ordinarie stat tillkommande avlöningsförmåner samt honom i förekommande fall tillförsäkrad inkomst av lotspenningar ävensom, i den mån ej annat förordas av bestämmelserna i lagen angående civila tjänst innehavares rätt till pension, vid den rätt till pension, som dittills tillkommit honom.

En var annan, som, utan att tillhöra äldre lönestat, den 1 januari 1923 innehar ordinarie befattning vid lots- och fyrstaten eller som senare tillträder sådan befattning, är pliktig att underkasta sig detta reglementes föreskrifter och villkor ävensom dels de ändrade bestämmelser, som kunna varda utfärdade rörande i 11 §, 14 § 3 mom. ävensom 23, 24, 25 och 26 §§ berörda hänseenden samt i fråga om pension, dels ock minskning i eller upphörande av såväl extra inkomster, vilka kunna medfölja befattning eller utgå för bestyr i sammanhang därmed, som ock de förmåner och ersättningar, vilka omförmålas i 27, 28, 29 och 30 §§.

Detta reglemente skall lända till efterrättelse från och med den 1 januari 1923.

## Bilaga till avlöningsreglementet.

## Tjänsteförteckning

angivande ordinarie befattningar vid lots- och fyrstaten ävensom de särskilda lönegrader, till vilka de äro hänförliga enligt den i 6 § av avlöningsreglementet intagna löneplan.

Befattningar.	Avdelning och lönegrad enligt löneplanen.	Befattningar.	Avdelning och lönegrad enligt löneplanen.
<b>Distriktsbefäl och personal å distriktsexpedition.</b>		<b>Personal å fyrskepp och fyr samt å gasstation.</b>	
Distriktschef i mellersta, i södra och i västra lotsdistriktet . . . . .	A 11	Fyrmästare å 1:a klass fyrskepp . . . . .	A 8
Distriktschef i annat lotsdistrikt . . . . .	A 10	Distriktsfyrmästare . . . . .	A 8
Distriktskapten . . . . .	A 9	Fyrmästare å 1:a klass fyr . . . . .	A 8
Expeditionsbiträde { manligt . . . . .	A 4	Fyrmästare å gasstation . . . . .	A 8
	B 2	Fyrmästare å 2:a klass fyrskepp . . . . .	A 6
<b>Lotspersonal.</b>		Fyrmästare å 2:a klass fyr . . . . .	A 6
Överlots . . . . .	A 8	Fyrmästare å 3:e klass fyrskepp . . . . .	A 4
Lotsförman å 1:a klass lotsplats . . . . .	A 7	Fyrmästare å 3:e klass fyr . . . . .	A 4
Lotsförman å 2:a klass lotsplats . . . . .	A 5	Fyrvaktare å 1:a klass fyrskepp . . . . .	A 3
Lots å 1:a klass lotsplats . . . . .	A 4	Fyrvaktare å 1:a klass fyr . . . . .	A 3
Lots å 2:a klass lotsplats . . . . .	A 3	Fyrvaktare å gasstation . . . . .	A 3
Lotsförman å 3:e klass lotsplats . . . . .	A 3	Fyrvaktare å 2:a och 3:e klass fyrskepp . . . . .	A 2
Lots å 3:e klass lotsplats . . . . .	A 2	Fyrvaktare å 2:a och 3:e klass fyr . . . . .	A 2
		Fyrbiträde å fyrskepp, fyr och gasstation . . . . .	A 1
		<b>Personal å lotsverkets ångfartyg.</b>	
		Befälhavare . . . . .	A 9
		Maskinist . . . . .	A 6